

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(1850)

144. posiedzenie
Komisji Ochrony Środowiska
w dniu 12 lipca 2005 r.

V kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (druk nr 1023).

(Początek posiedzenia o godzinie 16 minut 06)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący January Bień)

Przewodniczący January Bień:

Otwieram posiedzenie senackiej Komisji Ochrony Środowiska.

Dzisiaj będziemy się zajmować ustawą o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Witam serdecznie przedstawicieli Ministerstwa Środowiska, Ministerstwa Gospodarki i Pracy, Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej, Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Najwyższej Izby Kontroli, Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska oraz wszystkich instytucji związanych ze sprawami dotyczącymi gospodarki odpadami i lubiących te sprawy.

Proszę państwa, jeśli chodzi o omawianą ustawę, to nie wzbudzała ona wielu kontrowersji, ale, jak wiem, jest kilkanaście uwag, które chcielibyście państwo wnieść w postaci poprawek i jest kilkanaście spraw, które należy rozpatrzyć. Poprawki oczywiście muszą być przejęte albo przez poszczególnych senatorów, albo przez całą komisję. W związku z tym bardzo proszę o odpowiedni sposób procedowania w tym zakresie.

Sposób procedowania będzie następujący: poproszę panią dyrektor Kłopotek o krótkie, pięciominutowe wystąpienie dotyczące ustawy i tego, co wnosi ministerstwo, a następnie będę prosił pana mecenas o przedstawienie opinii senackiego Biura Legislacyjnego i rozpoczniemy dyskusję.

Bardzo proszę, pani dyrektor Kłopotek ma głos.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej
w Ministerstwie Środowiska
Beata Kłopotek:**

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Ustawa z dnia 1 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym jest ustawą, która transponuje postanowienia dyrektywy 2002/96/WE dotyczącej zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Jest to kolejna z dyrektyw określających sposób postępowania ze szczególną grupą odpadów, jaką stanowi zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny.

W stosunku do innych dyrektyw, których postanowienia zostały już transponowane do prawa polskiego, a dotyczących, można powiedzieć, tego samego szeregu spraw, a mianowicie dyrektywy w sprawie opakowań i dyrektywy w sprawie pojazdów

wycofanych z eksploatacji, ta dyrektywa ma niektóre elementy podobne, to znaczy też ustanawia poziomy odzysku i recyklingu, a także niektóre elementy zupełnie nowe.

Na przykład wprowadzający sprzęt elektryczny i elektroniczny przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany wnieść zabezpieczenie finansowe, to znaczy musi spełnić wymagania określone w art. 8 dyrektywy, który stanowi, że wprowadzający sprzęt jest odpowiedzialny za zorganizowanie i sfinansowanie zbierania, transportu, odzysku, recyklingu i właściwego unieszkodliwiania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Dyrektywa ta wprowadziła również podział na sprzęt historyczny i sprzęt nowy oraz indywidualną odpowiedzialność, czyli wspomniany już wymóg dotyczący konieczności wnoszenia zabezpieczenia finansowego. Generalnie przewidziane są dwie formy zabezpieczenia: po pierwsze, wprowadzający sprzęt może przystąpić do organizacji odzysku, a więc do wspólnego systemu zagospodarowania odpadów, po drugie, jeżeli się na to nie zdecyduje, może wnieść zabezpieczenie indywidualnie, które przewidziane jest w kilku formach, między innymi depozytów bankowych, umów o ubezpieczenie, gwarancji bankowych.

Trzeba powiedzieć, że ta dyrektywa jest chyba najbardziej skomplikowaną dyrektywą spośród dyrektyw, które mieliśmy obowiązek transponować do tej pory, również ze względu na to, że wprowadziła, oprócz wspomnianych wymaganych poziomów odzysku i recyklingu, wymagany poziom zbierania. Mianowicie zgodnie z dyrektywą kraje członkowskie są obowiązane do uzyskania do 2006 r. poziomu zbierania w wysokości 4 kg na mieszkańca.

Polska uzyskała okres przejściowy zarówno w odniesieniu do poziomu zbierania, jak i w odniesieniu do poziomów odzysku i recyklingu. Poziomy te mamy osiągnąć w 2008 r. Chodzi o to, żeby pozostawić naszym przedsiębiorcom odpowiednio długi czas na przygotowanie się do wdrożenia tej dyrektywy. Ustawa stanowi, że przepisy w tym zakresie mają wejść w życie od 1 stycznia 2008 r. Odpowiednio wcześniej wejdą w życie inne przepisy, a mianowicie dotyczące rejestrów wprowadzających. Obowiązek taki nakłada na nas dyrektywa i musieliśmy to uwzględnić w prawie krajowym. Przepisy te wejdą w życie od 1 lipca 2006 r., a więc będzie czas na zorganizowanie systemu rejestrów i bazy danych.

Trzeba powiedzieć, że jest pewien poślizg, jeśli chodzi o realizację postanowień dyrektywy, ponieważ zgodnie z dyrektywą przepisy winny być transponowane w terminie do sierpnia 2004 r. Przepisy dotyczące podziału na odpady historyczne i odpady nowe winny wejść w życie od 13 sierpnia 2005 r. Ze względu na ten poślizg wynoszący około roku, proponujemy, żeby te przepisy weszły w życie odpowiednio rok później.

Bardzo dużo kontrowersji i dyskusji wzbudził sposób transpozycji przepisu dotyczącego określenia obowiązkowego poziomu zbierania zużytego sprzętu w odniesieniu do przedsiębiorców. Poziom ten został określony w wysokości 4 kg na mieszkańca, wobec tego w 2008 r. musielibyśmy zebrać około 2 tysięcy t. Zaproponowaliśmy zatem jako strona rządowa – to było w przedłożeniu rządowym – żeby poziom zbierania był obliczany jako iloraz masy zużytego sprzętu, który miałby zebrać przedsiębiorca, i masy sprzętu, który wprowadził on w danym roku na rynek.

Zaproponowany został układ podobny do tego, który został przedstawiony w projekcie dyrektywy dotyczącej zużytych baterii i akumulatorów. Tam również poziom został określony procentowo, a nie w liczbie bezwzględnej, jak w przypadku zu-

żytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, czyli 4 kg na mieszkańca. Jak już wspomniałam, ten przepis wzbudził dużo kontrowersji. Ostatecznie zaproponowano jego wykreślenie w drugim czytaniu. I taka poprawka została przyjęta, tak więc sytuacja jest taka, że w uchwalonej ustawie nie są określone poziomy zbierania, nie wskazuje się poziomu: 4 kg na mieszkańca.

Pozostałe przepisy zostały przyjęte w takiej formie, że odnoszą się albo do poziomu zbierania, albo do stawek opłat produktowych za nieosiągnięcie poziomu zbierania, co oznacza, że trzeba będzie wnieść poprawki do tej ustawy w tym celu, aby była ona spójna. Są dwie możliwości: po pierwsze, przewrócić zapisy dotyczące poziomu zbierania, po drugie, jeżeli nie przewrócimy zapisów dotyczących poziomu zbierania, zmienić inne przepisy tak, żeby były egzekwowalne i spójne, ponieważ nie będzie na przykład możliwe obliczenie wielkości zabezpieczenia finansowego ze względu na to, że jako stawka jest wskazana opłata produktowa za zbieranie.

Może tyle na wstępie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję, Pani Dyrektor.

Bardzo proszę pana mecenasa o przedstawienie opinii.

Proszę bardzo.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Dziękuję bardzo.

Biuro Legislacyjne nie zgłosiło uwag do ustawy.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.

Czy państwo senatorowie mają propozycje dotyczące poprawek?

Nie ma propozycji, wobec tego pozwolę sobie zacząć od siebie.

Proszę państwa, poprawka pierwsza dotyczy art. 2 ust. 3 pkt 3, który brzmi: „zużytego sprzętu będącego częścią pojazdów wycofanych z eksploatacji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz.U. Nr 25, poz. 202)”.

Proponuję, aby ten pkt 3 brzmiał następująco: „sprzętu będącego częścią składową urządzenia, które nie jest sprzętem w rozumieniu przepisów ustawy”.

Czy strona rządowa chciałaby się wypowiedzieć na temat poprawki pierwszej?

**Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej
w Ministerstwie Środowiska
Beata Kłopotek:**

Myślę, że to jest dobra poprawka, rozszerzająca. Do tej pory przepis dotyczył tylko pojazdów wycofanych z eksploatacji, tylko do tego odnosiło się obecne brzmienie. Myślę, że to szersze potraktowanie jest bardziej zgodne z zapisami dyrektywy.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.

(*Głos z sali:* Przepraszam, które to są poprawki?)

Ponumerowałem to według artykułów.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Nie, pozmieniałem w kolejności artykułów, czyli to są poprawki: pierwsza, druga, trzecia, czwarta, szósta, siódma, ósma, dziewiąta, dziesiąta, jedenasta, trzynasta, czternasta, piętnasta, szesnasta...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Dobrze jest, wszystko powiem, wszystko gra. Na pierwszej stronie są poprawki: piąta, dwunasta i siedemnasta, w kolejności artykułów ustawy, żeby nie było problemu.

(*Głos z sali:* Będziemy podglądać.)

Poprawki: piąta, dwunasta, siedemnasta, żeby pasowało – według kolejności artykułów.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Ewentualnie siedemnasta.

Czy pani będzie chciała zabrać głos?

Bardzo proszę o przedstawienie się.

**Starszy Specjalista w Departamencie Prawa Europejskiego
w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej
Magdalena Węglarz:**

Dziękuję.

Magdalena Węglarz, Urząd Komitetu Integracji Europejskiej.

Chciałabym zwrócić uwagę na znaczenie tej poprawki. Wynika ona z definicji zawartej w dyrektywie, określającej, co wchodzi w zakres sprzętu elektrycznego i elektronicznego, objętego postanowieniami tej dyrektywy. Przyjeliśmy u nas dosyć wąskie wyłączenie. W pierwotnej wersji przyjęliśmy, że przepisów ustawy nie stosuje się do czegoś, co jest częścią pojazdów wycofanych z eksploatacji. Natomiast dyrektywa wskazuje, że jej przepisami nie jest objęty sprzęt, który sam w sobie może byłby sprzętem elektrycznym i elektronicznym, ale który wchodzi w skład sprzętu niebędącego sprzętem elektrycznym i elektronicznym w rozumieniu przepisów dyrektywy. UKIE popiera poprawkę zaproponowaną przez pana przewodniczącego, ponieważ odpowiada ona zakresowi wynikającemu z dyrektywy i, wydaje się, jest w zgodzie z tym, co przyjmują inne państwa członkowskie. Dziękuję.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję pani ślicznie.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki? (5)

Dziękuję. Jednomyślnie za. Dziękuję serdecznie.

Proszę państwa, poprawka druga dotyczy odnośnika pierwszego, który moim zdaniem jest zdecydowanie za obszerny. Wydaje mi się, że można byłoby go skrócić i zapisać w takiej postaci: „Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia dyrektywy 2002/96/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego

i elektronicznego (Dz.Urz. UE L 37 z 13.02.2003, str. 34 i L 345 z 31.12.2003, str. 106)”. Ograniczy to zapis przepisu pierwszego, który znajduje się na stronie 1 ustawy zawartej w druku, który państwo mają.

Czy państwo senatorowie chcieliby...

Bardzo proszę, pani dyrektor Kłopotek.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej
w Ministerstwie Środowiska**

Beata Kłopotek:

Panie Przewodniczący, na pewno rozszerzenie tego akapitu tak, jak pan przewodniczący zaproponował, zmierzające do wskazania drugiej dyrektywy, która zmieniła dyrektywę pierwotną: 2002/96/WE, jest jak najbardziej słuszne, bo potem w tabelach transpozycyjnych musimy wykazać transpozycję zarówno tej pierwszej dyrektywy, jak i tej uzupełniającej dyrektywy. Jeśli mi wolno, chciałabym zaproponować, żeby jednak pozostałe przepisy...

(Przewodniczący January Bień: ...dodać, tak? Dobrze, dodamy.)

...pozostawić, bo...

(Przewodniczący January Bień: Dobrze, rozumiem.)

...chyba wymagania legislacyjne byłyby takie, żeby to zostawić.

Przewodniczący January Bień:

Dobrze, niech będzie, zgadzam się.

Proszę bardzo, czy na taki zapis, zmierzający do dodania w pierwszym zdaniu w odnośniku pierwszym, tak jak przeczytałem, przy pozostawieniu tego szerokiego zapisu, który co prawda mi nie odpowiada, ale niech zostanie, bo strona rządowa tak sobie życzy...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Bardzo proszę, Urząd Komitetu Integracji Europejskiej.

**Starszy Specjalista w Departamencie Prawa Europejskiego
w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej**

Magdalena Węglarz:

Panie Przewodniczący, jak widzę, nie zostało tutaj przywołane polskie wydanie specjalne Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej. Odniesienie przyjęte w obecnym brzmieniu, które tu się znajduje, odsyła do wersji przedstawionych w jedenastu językach urzędowych, czyli jeśli ktoś wzięłby, teoretycznie, wersję papierową tego dziennika, to przeczyta tę dyrektywę jedynie w językach: angielskim, francuskim, niemieckim, fińskim i tak dalej, natomiast nie przeczyta jej w języku polskim. Wersja językowa polska znajduje się w wydaniu specjalnym i zgodziliśmy się, po dokonaniu ustaleń z Biurem Legislacyjnym Sejmu i bodajże biurem Senatu, jak również z administracją rządową, zamieścić po średniku również odnośnik do polskiego wydania specjalnego.

(Przewodniczący January Bień: Co pani proponuje?)

Proponuję dopisać po średniku odesłanie do polskiego wydania specjalnego.

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Maciej Telec: Czy można?)

Przewodniczący January Bień:

Bardzo proszę, Panie Mecenasie.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Wydaje mi się, że tu jest jakieś nieporozumienie, ponieważ pozostaje zdanie drugie, które odsyła...

(Starszy Specjalista w Departamencie Prawa Europejskiego w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej Magdalena Węglarz: Ale to dotyczyło tylko...)

(Przewodniczący January Bień: Momencik, bardzo proszę, może pan mecenas, a potem pani.)

Ta poprawka polega tylko na nadaniu nowego brzmienia zdaniu pierwszemu w odnośniku pierwszym, natomiast pozostała treść zostaje.

Przewodniczący January Bień:

Proszę bardzo.

**Starszy Specjalista w Departamencie Prawa Europejskiego
w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej
Magdalena Węglarz:**

Tak, ale to zdanie, które zawiera klauzulę ogólną, dotyczy tylko tych aktów, które nie są jeszcze wydane w polskim wydaniu specjalnym, w polskiej wersji językowej. Jeśli pojawia się dany akt prawny w wydaniu specjalnym, to ma być zamieszczona metryczka z wydania specjalnego. Ta klauzula być może była aktualna na wcześniejszym etapie legislacyjnym, kiedy ta dyrektywa nie była jeszcze zamieszczona w polskiej wersji językowej, kiedy nie była wydana w polskim wydaniu specjalnym. Natomiast jest już wydanie specjalne zawierające tę dyrektywę i w związku z tym wydaje się zasadne, aby umieścić metryczkę z wydania specjalnego, natomiast nie zostawiać ogólnej klauzuli, która, że tak powiem, była aktualna wtedy, kiedy jeszcze nie było tekstu dyrektywy w polskim wydaniu specjalnym.

(Brak nagrania)

**Starszy Specjalista w Departamencie Prawa Europejskiego
w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej
Magdalena Węglarz:**

Czy można coś wyjaśnić? Ta klauzula stanowiła wyjście w sytuacji, kiedy nie było polskiej wersji językowej. Postanowiono, że dopóki nie będą opublikowane niektóre akty w polskim wydaniu specjalnym, będzie się umieszczać tę klauzulę, żeby zapewnić zgodność z polską konstytucją. Natomiast teraz w polskim wydaniu specjalnym wydawanych jest coraz więcej aktów. Dyrektywa 2002/96/WE została już opublikowana w polskim wydaniu specjalnym, ma swój numer, swoją stronę, swój tom; to

jest chyba tom 15, rozdział 7, strona 359 polskiego wydania specjalnego. Właśnie tę metryczkę należy przywołać po średniku w nawiasie, żeby każdy użytkownik mógł dotrzeć do papierowej wersji w języku polskim.

Przewodniczący January Bień:

Co powie na ten temat Ministerstwo Środowiska?
Proszę bardzo.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej
w Ministerstwie Środowiska
Beata Kłopotek:**

Przeglądałam ostatnie akty prawne, które zostały wydane, zawierające odnośniki, i na razie nie zauważyłam, aby było cytowane wydanie specjalne. Nie dotarło też do mnie pismo z Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej, w którym wskazywano by, w jaki sposób ma to być cytowane. Do tej pory takie pismo do nas nie dotarło. Jeżeli można, to prosimy Urząd Komitetu Integracji Europejskiej, aby nam przygotował konkretną propozycję. Myślę, że to jest taka zmiana legislacyjna, która jest jeszcze możliwa do wprowadzenia.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję, Pani Dyrektor.

Proszę państwa, proponuję, aby to przegłosować. Jeśli pani nam to dostarczy do dnia jutrzejszego, to spróbujemy ewentualnie wnieść autopoprawkę. Myślę, że to będzie najrozsądniejsze wyjście.

**Starszy Specjalista w Departamencie Prawa Europejskiego
w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej
Magdalena Węglarz:**

Oczywiście mogę to dostarczyć, natomiast przyjęta jest taka praktyka. Ja też nie widziałam tego w innych ustawach, ale wiem, że moi koledzy to praktykują. Dziękuję.

Przewodniczący January Bień:

Rozumiem.

Kto z państwa jest za przyjęciem zaprezentowanej przeze mnie poprawki dotyczącej dodania tego zdania jako zdania pierwszego w odnośniku pierwszym? (3)

Kto się wstrzymał? (2)

Dziękuję. 2 osoby się wstrzymały, czyli nikt nie był przeciwny.

Poprawka następna dotyczy art. 3 ust. 1 pkt 13. Proponuję, aby w pkt 13 skreślić po przecinku słowa „który na terytorium kraju”. A zatem pkt 13 w art. 3 ust. 1 otrzymałby brzmienie: „13) wprowadzający sprzęt – przedsiębiorcę...” i dalej lit. a, lit. b i lit. c zgodnie z obecnym zapisem.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(*Głos z sali*: Czy będzie w przepisie słowo „który”?)

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Tak, „który na terytorium kraju”...

(*Głos z sali*: ...który na terytorium kraju: produkuje sprzedaje i prowadzi, dobrze.)

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

...,wprowadzający sprzęt – przedsiębiorcę, który...”. Tak, wyrazy „na terytorium kraju” skreślić.

(*Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Maciej Telec*: Może przeczytam tę poprawkę?)

Tak, proszę bardzo.

(*Głos z sali*: Powtórz.)

Momencik.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Maciej Telec:

Poprawka będzie brzmiała w ten sposób: „w art. 3 w ust. 1 w pktcie 13 skreśla się wyrazy «na terytorium kraju»”.

Przewodniczący January Bień:

Wyrazy: „na terytorium kraju”, tak.

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

Na terytorium, dobrze, przejęczyłem się, dobrze.

Czy strona rządowa ma jakieś obiekcje co do tego?

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Rozumiem.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Proszę?

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Proszę bardzo.

Starszy Specjalista w Departamencie Prawa Europejskiego w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej Magdalena Węglarz:

Dziękuję.

Powiem szczerze, że nie do końca sobie wyobrażam, jak będą stosowane te przepisy, jeśli wykreślimy wyrazy „na terytorium kraju”. Ogólnie nie zgłaszam tutaj jakichś większych obiekcji, ale nie wyobrażam sobie, żeby przepisy tej ustawy mogły odnosić się do osób, które na przykład sprzedają na terenie Chin pod własnym oznaczeniem sprzęt wyprodukowany przez innego przedsiębiorcę. Ponieważ każda ustawa ma określony zakres terytorialny, to być może faktycznie takie zaznaczenie jest niepotrzebne, chciałabym jednak zwrócić uwagę na to, że przepisy tej ustawy nie mogą objać podmiotów z innych krajów.

Przewodniczący January Bień:

Rozumiem, ale chciałbym pani wytłumaczyć, że mówimy o prawie wewnątrz-wspólnotowym, w związku z tym, według mnie, nie może być wprowadzony zapis „na terytorium kraju”. Jeśli w lit. c jest zapisane: „prowadzi działalność związaną z importem lub wewnątrz-wspólnotowym nabyciem sprzętu”, to wobec tego jak należy rozumieć określenie „na terytorium kraju”? Dziękuję.

Senator Janusz Bargieł:

Jeżeli można, chciałbym powiedzieć, że są różne konsorcja gospodarcze, które funkcjonują na terenie Europy. Polskie firmy produkują sprzęt, który kiedyś produkowany był pod marką jugosłowiańską. Wyobrażam to sobie w ten sposób, że gdziekolwiek sprzęt jest produkowany, musi być potem w ten czy w inny sposób utylizowany.

(Brak nagrania)

Senator Franciszek Bachleda-Księdzularz:

Chciałbym zapytać: dlaczego nie skreślamy tych wyrazów w pkt 12?

(Przewodniczący January Bień: Nie rozumiem...)

Dlaczego w pkt 12, dotyczącym nabycia, nie skreślamy tych wyrazów?

(Brak nagrania)

Przewodniczący January Bień:

Panie Senatorze, czy pan się z tym zgadza?

(Głos z sali: Zadałem to pytanie.)

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Rozumiem.

Proszę państwa, głosujemy.

Kto z państwa jest za przyjęciem poprawki do art. 3 ust. 1 pkt 13? (4)

Kto się wstrzymał? (1)

Dziękuję. Jedna osoba się wstrzymała, rozumiem, że nikt nie jest przeciwny.

Następna poprawka, proszę państwa.

Art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Wprowadzający sprzęt w przypadku:

1) niezawarcia umowy z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego...”, a więc tak jak jest obecnie, następnie pkt 2 pozostaje taki sam, pkt 3 również, natomiast w zdaniu po myślniku zapisalibyśmy: „jest obowiązany do wniesienia zabezpieczenia finansowego na dany rok kalendarzowy, przeznaczonego na sfinansowanie zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, powstałego z tego samego rodzaju sprzętu określonego w załączniku nr 1 do ustawy, który został przez niego wprowadzony”. Dodalibyśmy zatem wyrazy: „z tego samego rodzaju sprzętu określonego w załączniku nr 1 do ustawy”.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

...,z tego samego rodzaju sprzętu określonego w załączniku nr 1 do ustawy”.

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

Jeszcze raz...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Bardzo proszę Biuro Legislacyjne o wypowiedź.

Czy możemy wnieść taką poprawkę, Panie Mecenasie?

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Poprawka ta ma charakter merytoryczny, więc nie będę się odnosił do jej treści, przeczytam jednak, jak ona będzie brzmiała.

(*Przewodniczący January Bień: Dobrze.*)

W art. 18 w ust. 1 w zdaniu końcowym wyrazy „ze sprzętu” zastępuje się wyrazami „z tego samego rodzaju sprzętu określonego w załączniku nr 1 do ustawy”.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.

Co na to strona rządowa?

**Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej
w Ministerstwie Środowiska
Beata Kłopotek:**

Wydaje nam się, że ta poprawka jest słuszna. Dookreśla się, o jakie zabezpieczenie finansowe, dla jakiego sprzętu, chodzi. Chodzi o ten sam rodzaj sprzętu, który jest wprowadzany przez wprowadzającego sprzęt. Strona rządowa popiera tę poprawkę.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.

Czy UKIE chciałoby coś dodać?

Bardzo proszę.

**Starszy Specjalista w Departamencie Prawa Europejskiego
w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej
Magdalena Węglarz:**

Powiem szczerze, że nie do końca rozumiem tę poprawkę. Wydaje mi się, że zgodnie z dyrektywą wprowadzający sprzęt odpowiada tylko za ten sprzęt, który wprowadził, a nie za ten sam rodzaj sprzętu, który wprowadził, jeśli ten sprzęt jest wprowadzony po 13 sierpnia 2005 r. Zgodnie z dyrektywą jest on odpowiedzialny tylko za sprzęt, który wprowadził, ale zabezpieczenie ma składać w odniesieniu do rodzaju sprzętu, który wprowadza, a nie w odniesieniu do sprzętu, który wprowadził.

(*Głos z sali: Czy to oznacza coś innego?*)

Chyba tak.

Przewodniczący January Bień:

Bardzo proszę, pani doktor Kłopotek.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej
w Ministerstwie Środowiska**

Beata Kłopotek:

W moim przekonaniu to jest to samo. To jest tylko uszczegółowienie, dookreślenie, bo wprowadzający wprowadza ten sam sprzęt, wprowadza ten sam rodzaj sprzętu i za ten sam rodzaj sprzętu jest odpowiedzialny, za jego zagospodarowanie. A tutaj mamy jeszcze odniesienie do załącznika nr 1 do ustawy, aby to uszczegółwić.

(Starszy Specjalista w Departamencie Prawa Europejskiego w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej Magdalena Węglarz: Jeśli można...)

Przewodniczący January Bień:

Proszę.

**Starszy Specjalista w Departamencie Prawa Europejskiego
w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej**

Magdalena Węglarz:

Wcześniej był zapis: powstałego ze sprzętu, który został przez niego wprowadzony, a teraz wprowadzający odpowiada szerzej za sprzęt tego samego rodzaju, który wprowadził, a nie za ten sprzęt, który rzeczywiście wprowadził. Mnie się wydaje, że to jest szersza odpowiedzialność niż przewidziana w dalszych przepisach.

(Brak nagrania)

Przewodniczący January Bień:

Przepraszam, jeśli można, chciałbym pani wyjaśnić, że załącznik nr 1 określa grupy i rodzaje sprzętu elektrycznego i elektronicznego w podziale na grupy od pierwszej do dziesiątej. Myślę, że jest to dobry zapis, bo mówi o załączniku. Wydaje mi się, że trzeba zapisać: „określonego w załączniku nr 1 do ustawy”.

Czy pani doktor Kłopotek będzie jeszcze przekonywać UKIE, czy nie?

(Senator Apolonia Klepacz: Mam pytanie.)

Bardzo proszę, pani senator Klepacz.

Senator Apolonia Klepacz:

Nie do końca rozumiem i w takim razie mam pytanie. Czy nie wystarczyłoby zapisać w zdaniu końcowym: unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, powstałego ze sprzętu określonego w załączniku nr 1? Chodzi o to, by pominąć wyrazy „tego samego rodzaju”. Coś tu się nie układa albo nie do końca rozumiem istotę tej poprawki.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Przewodniczący January Bień:

...powstałego ze sprzętu...
(Wypowiedzi w tle nagrania)
Bardzo proszę panią dyrektor.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej
w Ministerstwie Środowiska
Beata Kłopotek:**

Dziękuję.

W załączniku nr 1 do ustawy został zamieszczony podział sprzętu na grupy oraz podział poszczególnych grup na rodzaje. Zawsze wprowadza się konkretny rodzaj sprzętu, na przykład lodówkę lub pralkę. Chodzi o to, że zabezpieczenie finansowe, zgodnie z dyrektywą, ma dotyczyć tego rodzaju sprzętu, który ktoś wprowadził. Jeżeli wprowadzona została lodówka, to zabezpieczenie finansowe musi dotyczyć tego sprzętu. Wprowadzający jest odpowiedzialny nie za zagospodarowanie konkretnej lodówki, lecz w ogóle za lodówki, bo często nie jest możliwe odnalezienie za dziesięć lat czy za piętnaście lat konkretnie tej lodówki, która została wprowadzona, a więc odpowiedzialność dotyczy rodzaju sprzętu.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.
Proszę bardzo, pan senator Bargieł.

Senator Janusz Bargieł:

Dziękuję.

Mam jeszcze pytanie do pani dyrektor. Przepraszam, ale ta sprawa wzbudziła moje obawy o to, czy zbieranie tego sprzętu nie będzie traktowane wybiórczo. Na przykład może być tak, że pobierający sprzęt powie: sprowadziłem ileś suszarek, ale utylizacja suszarek nie za bardzo mi się opłaca ze względu na granulaty, który otrzymuję, natomiast likwidacja na przykład lodówek pozwala na lepszy uzysk finansowy. Czy państwo zastanawiali się nad przyjęciem takiej formuły?

Każdy, kto wprowadza tego rodzaju sprzęt, stosuje faktoring i wie, w jakich ilościach wprowadził sprzęt. Być może moja interpretacja jest za daleko idąca. Chodzi o to, żeby nie było możliwości zbierania sprzętu wymienionego w załączniku nr 1 w sposób wybiórczy, w celu spełnienia wymogów ustawy, na zasadzie, że ktoś zbierze jakiś sprzęt. Tu nie chodzi o doszukiwanie się czegoś, lecz o to, że może być efektywniej zbierany ten rodzaj sprzętu, którego zbieranie będzie bardziej opłacalne.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Myślę, że pan przewodniczący pozwoli udzielić odpowiedzi na to pytanie.

Przewodniczący January Bień:

Proszę bardzo.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej
w Ministerstwie Środowiska
Beata Kłopotek:**

Dziękuję bardzo.

W załączniku nr 1 są wymienione – napisane to jest pogrubioną czcionką – grupy i numery grup. Na przykład grupę pierwszą stanowią wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego. W ramach grup wyszczególnione są rodzaje, na przykład: chłodziarki, zamrażarki, mikrofalówki, suszarki do ubrań, wentylatory elektryczne. Pan senator wspomniał, że może być tak, iż na przykład wprowadzający suszarki, zamiast przetworzyć sto czy dwieście suszarek, zbierze jedną lodówkę lub pralkę, bo one są ciężkie i mają dużą masę, i będzie z tego zadowolony, bo będzie mu łatwiej. Właśnie ten zapis to uniemożliwia. Powiedzione jest, że ma to być ten sam rodzaj sprzętu. Jeśli chodzi o rodzaje sprzętu – napisane to jest niepogrubioną czcionką – wymienione są tu nazwy sprzętu. Na przykład wielkogabarytowe urządzenia chłodnicze, takie jak chłodziarki czy zamrażarki, to są rodzaje. Pogrubioną czcionką oznaczone są grupy, na przykład wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego. To jest pojęcie szersze.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.

Czy pan senator ma już jasność?

(*Senator Janusz Bargieł: Tak, oczywiście.*)

Proszę bardzo. Proszę się przedstawić.

**Kierownik Zakładu Zastosowań Metod Matematycznych
w Instytucie Systemów Inżynierii Środowiska
na Wydziale Inżynierii Środowiska na Politechnice Warszawskiej
Andrzej Kraszewski:**

Dziękuję bardzo.

Andrzej Kraszewski, profesor Politechniki Warszawskiej, ekspert sejmowej Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa.

Dyrektywa ma jedną wadę. Mianowicie odnosi się ona do sprzętu wprowadzonego przez producenta, przez wprowadzającego sprzęt, a zatem jeśli potraktowalibyśmy literalnie zapis dyrektywy i transponowali go do polskiej ustawy, to firma Sony byłaby odpowiedzialna tylko za te produkty, które mają etykietkę firmy Sony, Philips byłby odpowiedzialny za produkty z etykietką Philipsa i tak dalej. Otóż nigdzie na świecie żadna ustawa tak tego nie ujmuje.

Wszystkie ustawy czynią wprowadzających sprzęt odpowiedzialnymi za pewną grupę sprzętu, który jest podobny, ponieważ nie można wyłowić ze strumienia sprzętu – zresztą nie byłoby to sensowne i nikt nie usiłuje tego robić – sprzętu określonego producenta. Dlatego w przypadku naszej ustawy, aby być w zgodzie z dyrektywą, która ma określony zapis, i z pewną logiką oraz porządkiem, które są wszędzie stosowane, robimy pewną gimnastykę prawną. I tu właśnie jesteśmy świadkami tej gimnastyki prawnej.

Z jednej strony w art. 28 jest zapisane, że producent jest odpowiedzialny za sprzęt wprowadzony przez siebie – inaczej być nie może, bo tak każe dyrektywa – a z drugiej strony jest bardzo wiele przepisów, które mówią, że producent jest odpowiedzialny za sprzęt danego rodzaju, według rodzajów, które zostały skategoryzowane w wymienionych dziesięciu grupach. Tego się trzymajmy. Poprawka, która została zaproponowana, jest zgodna z tą logiką. Mówi: producencie, musisz mieć zabezpieczenie w relacji do sprzętu, który jest określonej grupy. Gdyby tego nie było, Philips stwierdziłby: przepraszam, wnoszę zabezpieczenie tylko odnośnie do tego sprzętu, który ma etykietkę Philipsa. Każda firma zrobiłaby tak samo.

W związku z tym jako ekspert wnosilibym o przyjęcie tej poprawki, bo ona jest zgodna z logiką. Sądzę, że przyszłe edycje dyrektywy odkręcą tę wizję odnoszenia się tylko do sprzętu wprowadzonego, a jednak ta kategoryzacja zostanie utrzymana. Dziękuję.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję, Panie Profesorze.

Mamy zatem, Drodzy, Mili Państwo, dylemat, tak? Czy nie mamy dylematu?

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Zgadza się.

(Głos z sali: Taka jest stylistyka.)

Tak jest.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki dotyczącej art. 18 według zapisu przedstawionego przez pana mecenas? (5)

(Głos z sali: Myśli jeszcze.)

Pan senator Bargieł też.

(Senator Janusz Bargieł: Tak.)

Dziękuję ślicznie. Jednomyślnie za.

Ciężko nam to dzisiaj idzie, bo pogoda jest taka.

Proszę państwa, art. 28. W art. 28 proponujemy przywrócenie ust. 2 i 3, które nie znalazły uznania w Sejmie, czyli pozostawilibyśmy w obecnej wersji to, co jest zapisane jako ust. 1.

(Rozmowy na sali)

Bardzo proszę państwa senatorów o skupienie się.

Pozostawiamy ust. 1. Ust. 2 brzmiałby następująco: „Wprowadzający sprzęt, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany osiągnąć poziom zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w wysokości od 1% do 40% masy wprowadzonego sprzętu w zależności od grupy sprzętu określonej w załączniku nr 1 do ustawy”. Ust. 3 brzmi: „Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, poziom zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych z podziałem na grupy sprzętu określone w załączniku nr 1 do ustawy, z którego powstał zużyty sprzęt, kierując się potrzebą zapewnienia poziomu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w wysokości nie mniej niż 4 kg na mieszkańca rocznie”.

Rozumiem, że zaraz zacznie się dyskusja, ale bardzo proszę o zabranie głosu panią dyrektor Kłopotek, a potem pana mecenas.

Bardzo proszę.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej
w Ministerstwie Środowiska
Beata Kłopotek:**

Jeżeli chodzi o stronę rządową, to należy przypomnieć, że podobnego rodzaju zapis był w przedłożeniu rządowym, procedowano nad nim. Znajdował się on w projekcie skierowanym do drugiego czytania. Wtedy została zgłoszona poprawka mająca na celu jego wykreślenie, o czym wspominam na początku. Uważamy, że istotnym elementem jest zacieśnienie całego systemu, aby mógł on sprawnie funkcjonować.

Podstawowy wymóg jest po to, żeby zapewnić stosowny poziom i realizację obowiązków, które są zapisane w dyrektywie. Myślę, że podobne stanowisko zajmuje Urząd Komitetu Integracji Europejskiej, który w swoim czasie wyraził to na piśmie, a mianowicie że są to przepisy istotne ze względu na to, żeby możliwe było właściwe funkcjonowanie. Jeśli nie będzie tych zapisów, to naprawdę trudno będzie wprowadzić ten system w Polsce.

(Brak nagrania)

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Poprawka polega na tym, że dotychczasowa treść art. 28 zostanie oznaczona jako ust. 1 oraz dodane zostaną ust. 2 i 3 w brzmieniu, które odczytał pan przewodniczący. Dziękuję.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zabrać głos?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Gość zaproszony, bardzo proszę. Proszę się przedstawić.

**Prezes Zarządu
Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji
Stefan Kamiński:**

Stefan Kamiński, prezes Zarządu Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji.

Panie Przewodniczący, zanim odniosę do tego, co było przed chwilą powiedziane odnośnie do art. 28, chciałbym zapytać w kwestii formalnej. Przedstawiliśmy wczoraj pewne stanowisko na piśmie, dotyczące wcześniejszych artykułów. Chodzi o art. 17 i 15. Chciałbym się dowiedzieć, czy będziemy mieli możliwość wrócić do tych artykułów po przedstawieniu przez pana przewodniczącego wszystkich poprawek, które pan w tej chwili przedstawia, czy też to nasze stanowisko w ogóle nie będzie rozpatrywane.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.

Myślę, że państwo zaproponujecie swoje uwagi. Jeśli zostaną one przejęte przez senatorów, to będziemy je rozpatrywać w trybie określonym dla pracy komisji.

**Prezes Zarządu
Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji
Stefan Kamiński:**

Rozumiem zatem, Panie Przewodniczący, że po zakończeniu tej rundy, którą pan przewodniczący prowadzi, wrócimy jeszcze do art. 17 i 15, tak?

Przewodniczący January Bień:

Oczywiście, wrócimy.

*(Prezes Zarządu Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji
Stefan Kamiński: Dobrze, dziękuję bardzo.)*

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Proszę bardzo.

**Dyrektor Generalny CECED Polska
Wojciech Konecki:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący, za udzielenie głosu.

Wojciech Konecki, dyrektor generalny CECED Polska. To jest firma reprezentująca prawie całą branżę AGD, małe i duże firmy branży AGD, między innymi takie, jak: Amica, Whirpool, Philips, Bosch, Siemens.

Szanowni Państwo!

Chciałbym powiedzieć, iż przez długie miesiące rozmawialiśmy na ten temat zarówno w ministerstwie, jak i w komisji i podkomisji w Sejmie. Zgadzam się z panią dyrektor, iż te przepisy budziły wiele kontrowersji, tak więc nie było łatwo postom zdecydować o odrzuceniu zapisów dotyczących poziomów i obowiązku zbiórki. Wielkości te fluktuowały, wahały się na początku między 90%, 60% a 40%. Później stwierdzono, że de facto nie jest w ogóle policzone, ile to powinno być i czy na przykład nie zbieramy tego już teraz.

(Przewodniczący January Bień: Dziękuję...)

Oczywiście mógłbym przytoczyć bardzo długą argumentację, z tym że przesłaliśmy to państwu w odpowiednim piśmie wczoraj dostarczonym.

Przewodniczący January Bień:

Dyrektorze, wszystko rozumiem. Będziemy się nad tym zastanawiać. Na razie mówimy o grupie poprawek.

Proszę państwa, kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki dotyczącej przywrócenia ust. 2 i 3 w art. 28?

(Senator Apolonia Klepacz: Jeszcze pytanie do pani dyrektor.)

Proszę?

(Senator Apolonia Klepacz: Jeszcze mam pytanie do pani dyrektor.)

Dobrze, pani senator ma jeszcze pytanie do pani dyrektor.

Proszę bardzo.

Senator Apolonia Klepacz:

Chciałabym zadać pytanie, dlatego pytałam o to, czy jest poseł sprawozdawca. Nie ma jednak posła sprawozdawcy i nie do końca znam argumentację.

(Głos z sali: Pan został zaproszony.)

Proszę?

(Głos z sali: Został zaproszony.)

Tak, został zaproszony.

Jakie argumenty zdecydowały o tym, że wycofujemy się z tych zapisów, do których w zasadzie zobowiązują nas dyrektywy? Nie wiem, czy ktoś jest w stanie nam odpowiedzieć.

Przewodniczący January Bień:

Pan profesor chyba odpowie, jako że był na posiedzeniu komisji, tak?

(Senator Apolonia Klepacz: Bardzo proszę.)

Pani dyrektor też była na posiedzeniu komisji.

(Senator Apolonia Klepacz: Jakie argumenty zdecydowały?)

**Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej
w Ministerstwie Środowiska**

Beata Kłopotek:

Trudno mi powiedzieć, dlaczego zostały odrzucone ust. 2 i 3, bo różnice w głosowaniu naprawdę były niewielkie. Argumenty z naszej strony, strony rządowej, przedstawiłam. Po pierwsze, wynika to z dyrektywy, po drugie, w naszym przekonaniu jest to istotny element służący temu, aby cały system mógł funkcjonować.

Z kolei argumentacja przedsiębiorców, jeśli mogę się tutaj wypowiedzieć w imieniu przedsiębiorców, była tego rodzaju, że ten wymóg jest nałożony na państwa członkowskie, a nie jest wskazane, że nałożony jest na przedsiębiorców. Chciałabym zwrócić uwagę na to, że wiele wymagań zapisanych jest w ten sposób, co oczywiście nie oznacza, że państwo będzie samo z siebie to realizowało, że ktoś w jego imieniu musi to realizować.

Kolejna sprawa dotyczy tego, jaki to ma być procent od masy wprowadzonego sprzętu. Chciałabym przypomnieć – mówił o tym pan dyrektor Konecki – że najpierw przyjęto 90%, potem 60% czy mniej, ale jak państwo dobrze pamiętacie – kilkakrotnie mówiłam o tym w Sejmie na posiedzeniach podkomisji lub komisji – pierwsze dane były obliczone na podstawie informacji przekazanych nam przez przemysł. Na podstawie tego było to policzone. Potem zrobiliśmy niezależne rachunki i okazało się, że jest możliwość obniżenia tej wysokości do poziomu od 1% do 40%. W związku z tym takie wartości znalazły się w ust. 2, który był przedstawiony na posiedzeniu komisji. Trudno mi jeszcze coś do tego dodać.

Przewodniczący January Bień:

Dobrze, dziękuję.

Może pan profesor uzupełni, bardzo proszę.

**Kierownik Zakładu Zastosowań Metod Matematycznych
w Instytucie Systemów Inżynierii Środowiska
na Wydziale Inżynierii Środowiska na Politechnice Warszawskiej
Andrzej Kraszewski:**

Bardzo dziękuję.

Nie trzeba wiele uzupełniać i dodawać do tego, co powiedziała pani dyrektor. Chciałbym natomiast przekazać uwagę ogólną, która, być może, pomoże państwu senatorom podjąć decyzję co do głosowania.

Otóż istnieją dwie logiki procedowania i budowania prawa w tym względzie. Jedna jest taka, że ustalamy limit 40%, ufając, że to, co będzie zebrane, a więc te 40% sprzętu, pozwoli nam zrealizować wymóg dotyczący 4 kg na obywatela w 2008 r. Logika mówi: zbierzemy 40% sprzętu wprowadzonego na rynek i to, według naszych obliczeń, pozwoli nam, jako państwu, zrealizować to, do czego jesteśmy zobligowani.

Tymczasem jeżeli tego sprzętu byłoby więcej, to ci, którzy będą odpowiedzialni za wprowadzenie tego systemu zbiórki, mogliby powiedzieć tak: doszliśmy do 40%, a za chwilę będziemy mówili o rejestrze i praktycznie można to policzyć w ujęciu kwartalnym, wobec tego nie będziemy już dalej zbierali.

Co będzie robił ustawodawca? Ano będzie nowelizował i podniesie ten próg do 50% czy 60%, a to jest ręczna robota, dlatego że od niewypełnienia obowiązku dotyczącego owych 40% naliczane są opłaty produktowe. Wobec tego to jest w pewnym stopniu nasza prognoza dotycząca tego, czy te 40% to jest wielkość, którą da się zebrać, ale jednocześnie wielkość nie za duża, żeby branża nie stanęła przed koniecznością opłat produktowych. To jest jedna logika takiego ręcznego sterowania.

Druga logika jest bardzo prosta: zbieramy wszystko, co pojawi się jako złom elektroniczny na rynku. Szczerze mówiąc, właśnie w tym kierunku zmierza większość ustawodawstwa w Europie. Po prostu logika jest taka: każda złomowana lodówka musi trafić do systemu i musi być przetworzona, trzeba odzyskać z niej to, co się da odzyskać, i tyle. Ta ostatnia poprawka, która zniosła w art. 28 limit 40%, szła w tym kierunku, to znaczy zasadniczo powiedziano tyle: w takim razie zbieramy wszystko, nie 40%, ale wszystko, co się pojawi. Taki był zapis. Zresztą ministerstwo w tamtym momencie, o ile pamiętam, bo byłem na tym posiedzeniu, z tym się zgodziło.

Tak więc to jest kwestia wyboru pomiędzy ręcznym sterowaniem i koniecznością poprawiania zapisów dotyczących tego limitu a wprowadzaniem logiki: zbieramy wszystko, ile się zbierze w systemie. Jako przykład chciałbym podać, że w Norwegii, kiedy zaczęto zbierać sprzęt, zbierano w przeliczeniu na statystycznego obywatela 1,5 kg, potem 4 kg, następnie 6 kg, a w ostatnim roku 11 kg sprzętu. W niewielkiej Danii natomiast, bardzo uporządkowanej i zorganizowanej, zbiera się 22 kg w przeliczeniu na statystycznego obywatela, więc tam tego typu limity w ogóle...

(Głos z sali: ...nie wchodzą w grę.)

...nie wchodzą w grę. Wobec tego należy się zastanowić, czy jest sens, by wprowadzać takie limity.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję, Panie Profesorze.

Bardzo proszę, Panie Mecenasie, przedstawić zapis art. 28. Co będzie zawierał ust. 1, co będzie zawierał ust. 2 i co będzie zawierał ust. 3?

Proszę bardzo.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Ust. 1 będzie zawierał dotychczasową treść art. 28. W tej chwili ten artykuł nie zawiera ustępów. Ust. 2 i ust. 3 będą miały treść taką, jak pan przewodniczący odczytał.

Przewodniczący January Bień:

Rozumiem, że ust. 2 będzie mówił o tym, że wprowadzający sprzęt, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany osiągnąć poziom zbierania w wysokości od 1% do 40%, a ust. 3, zgodnie z poprzednim zapisem, o tym, że minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, poziom zbierania zużytego sprzętu. Chodzi tutaj o poziom: nie mniej niż 4 kg na mieszkańca rocznie.

Przechodzimy do głosowania, Drodzy, Mili Państwo.

(Dyrektor Generalny CECED Polska Wojciech Konecki: Chcielibyśmy, Panie Przewodniczący, przedstawić argumentację, bo pan mi przerwał.)

Argumentacja i panów, i strony rządowej została już przedstawiona...

(Dyrektor Generalny CECED Polska Wojciech Konecki: Nie mogłem dokończyć.)

...a także argumentacja eksperta komisji sejmowej i naszego Biura Legislacyjnego.

(Dyrektor Generalny CECED Polska Wojciech Konecki: Prawie w żadnym kraju w Europie nie ma takich limitów. To, co chcemy wprowadzić...)

Przecież wysłuchaliśmy uwag pana profesora.

(Dyrektor Generalny CECED Polska Wojciech Konecki: Ale oni zbierają 10 kg, 12 kg czy 20 kg, z tym że żadne limity nie są określone ustawą, nie są określone żadne współczynniki.)

My mówimy: nie mniej niż 4 kg, a oni zbierają 20 kg.

(Dyrektor Generalny CECED Polska Wojciech Konecki: Możliwe, że my też będziemy zbierali.)

Chciałbym, żebyście panowie to rozważyli.

(Dyrektor Generalny CECED Polska Wojciech Konecki: Tak jest, z tym że my nie uważamy za stosowne, by wprowadzać jakiegokolwiek współczynniki, których nie przyjęto w Europie.)

Drodzy, Mili Panowie, uważam, że w chwili obecnej doszliśmy do etapu głosowania. To państwo senatorowie podejmą decyzję, czy wprowadzamy taką poprawkę, czy nie. Wysłuchaliśmy opinii rządu, wysłuchaliśmy opinii naszego Biura Legislacyjnego, wysłuchaliśmy eksperta sejmowej komisji ochrony środowiska. Teraz państwo senatorowie podejmą decyzję.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki do art. 28, polegającej na tym, by przywrócić ust. 2 i 3, a dotychczasową treść oznaczyć jako ust. 1? (2)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto się wstrzymał? (3)

Dziękuję. Poprawka została przyjęta.

Konsekwencją przyjęcia tej poprawki, proszę państwa, jest dodanie w art. 30 w ust. 6 po wyrazach „kierując się potrzebą ułatwienia obliczania tych poziomów” wyrazów „i poziomów zbierania zużytego sprzętu, o których mowa w art. 28 ust. 2”. Jest to konsekwencja przyjęcia poprzedniej poprawki.

Bardzo proszę, Pani Dyrektor.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej
w Ministerstwie Środowiska
Beata Kłopotek:**

Oczywiście, jeżeli została przyjęta poprzednia poprawka, to jest logiczne, by uzupełnić przepisy o ten zapis.

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Maciej Telec: Mam pytanie, w którym miejscu ma być... Czy wyrazy „i poziomów”...)

Przewodniczący January Bień:

Likwidujemy kropkę...

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Maciej Telec: ...na końcu przepisu...)

...tak, i dodajemy wyrazy „i poziomów zbierania zużytego sprzętu, o których mowa w art. 28 ust. 2”.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Prezes REA Consulting Ltd. Michał Rosa: Panie Przewodniczący, czy można przedstawić jedną formalną prośbę?)

Momencik.

Bardzo proszę, pan mecenas ma głos.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Poprawka będzie brzmiała w ten sposób: w art. 30 w ust. 6 po wyrazie „poziomów” dodaje się wyrazy „i poziomów zbierania zużytego sprzętu, o których mowa w art. 28 ust. 2”.

Przewodniczący January Bień:

Tak.

(Brak nagrania)

Prezes REA Consulting Ltd. Michał Rosa:

Mam tylko formalną prośbę, żeby mówić do mikrofonu, bo my tutaj, z tyłu, po prostu nie słyszymy dużej części ciekawej dyskusji. Dziękuję.

Przewodniczący January Bień:

Dobrze, dziękuję.

Czy państwo senatorowie chcieliby dodać jakieś uwagi dotyczące tej poprawki? Jeśli nie, to przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa jest za przyjęciem poprawki dotyczącej dodania w art. 30 w ust. 3 wyrazów „i poziomów zbierania zużytego sprzętu, o których mowa w art. 28 ust. 2”? (4)

Dziękuję.

Kto jest przeciwny? (0)

Kto się wstrzymał? (1)

Dziękuję ślicznie.

Proszę państwa, konsekwencją przywrócenia ust. 2 i 3 w art. 28 jest dodanie w art. 32 w ust. 2 wyrazu „zbierania”.

(*Głos z sali:* Będzie: „zbierania, odzysku i recyklingu”.)

Tak, będzie...

(*Głos z sali:* „...poziomy zbierania, odzysku i recyklingu”.)

„...poziomy zbierania, odzysku i recyklingu zużytego sprzętu...”.

Co na to pani dyrektor?

**Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej
w Ministerstwie Środowiska**

Beata Kłopotek:

Tak ma być.

Przewodniczący January Bień:

Panie Mecenasiu, proszę.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Poprawka będzie brzmiała ten sposób: „w art. 32 w ust. 2 wyrazy «poziomy odzysku i recyklingu» zastępuje się wyrazami «poziomy zbierania, odzysku i recyklingu»”.

Przewodniczący January Bień:

Tak, dziękuję.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki? (5)

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

(*Głos z sali:* Nie da się tego połączyć?)

Spróbujemy następnie połączyć, Panie Senatorze.

Dziękuję ślicznie. Jednomyślnie za, dobrze.

Konsekwencją przywrócenia ust. 2 i 3 w art. 28 są poprawki dotyczące art. 65, art. 66 i art. 98.

W art. 65 w ust. 1...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Głos z sali: Art. 64.)

Przepraszam, art. 64.

(Głos z sali: Pomyłka.)

Tak, w art. 64 w ust. 1 po wyrazach „o których mowa w art. 30 ust. 1”...

(Głos z sali: Tu musisz dopisać: „w art. 28 ust. 2 i art. 30 ust. 1”.)

Tak, w ust. 1 należy dodać: „o których mowa w art. 28 ust. 1 i art. 30 ust. 1, następuje na koniec roku kalendarzowego” oraz w ust. 2 należy dodać wyrazy „o których mowa w art. 28 ust. 2 lub art. 30 ust. 1”, a także należy dodać punkt w brzmieniu: „poziomu zbierania”.

Bardzo proszę, Panie Mecenasiu, o dokładne przedstawienie propozycji dotyczących art. 64.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Maciej Telec:

Odczytam te poprawki. W art. 64 w ust. 1 po wyrazach „o których mowa, w” dodaje się wyrazy „art. 28 ust. 2”. W art. 64 w ust. 2 po wyrazach „o których mowa w” dodaje się wyrazy „art. 28 ust. 2 lub”. Nie rozumiem jednak intencji poprawki do art. 64 ust. 2 pkt 1. Czy chodzi o to, aby nadać nowe brzmienie pktowi 1, czy o to, żeby dodać kolejny punkt?

Przewodniczący January Bień:

Nie, chodzi o dodanie punktu w brzmieniu: „poziomu zbierania”. Byłyby trzy punkty: 1) poziomu zbierania, 2) poziomu odzysku, 3) poziomu recyklingu, bo mówiliśmy o zbieraniu, odzysku i recyklingu. Pkt 1 dotyczyłby poziomu zbierania, pkt 2 – poziomu odzysku, pkt 3 – poziomu recyklingu. Jeśli państwo chcecie w dalszym ciągu w ten sposób procedować, to konsekwencją byłaby również zmiana w art. 66...

(Głos z sali: ...w art. 65.)

...w art. 65 i art. 97.

Czy pan mecenas sprecyzowałby propozycje odnośnie do art. 65 ust. 2 i art. 97 pkt 3?

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Art. 66 czy art. 65?

(Głos z sali: Art. 66.)

Pani Dyrektor, proszę się zdecydować. Art. 66, tak?

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Głos z sali: Art. 66.)

Rozumiem, że art. 66 i art. 98?

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Art. 97, rozumiem, dobrze.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Art. 65, dobrze.

Bardzo proszę, Panie Mecenasiu.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Dziękuję bardzo.

Poprawka do art. 66 brzmiałaby w ten sposób: „w art. 66 w ust. 2 po wyrazach «szczegółowe stawki opłat produktowych» dodaje się wyrazy «dotyczących zbierania, odzysku i recyklingu»”.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Przewodniczący January Bień:

Tak, bo zapis dotyczył odzysku i recyklingu. Wprowadziliśmy zbieranie, a zatem musimy zapisać: „zbierania, odzysku i recyklingu”.

I art. 97.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Nie, bo nie ma ust. 2. W pktcie 3 należy dodać wyrazy „art. 28 ust. 2 i art. 30 ust. 1”, bo nie ma tego, co wprowadziliśmy jako ust. 2 w art. 28.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Proszę?

(Głos z sali: Art. 30 ust. 1...)

Nie, ja mówię, że tylko w pktcie 3 wprowadzamy wyrazy „art. 28 ust. 2”.

Proszę Biuro Legislacyjne.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Ta poprawka odnosi się do przepisu dotyczącego wejścia ustawy w życie. Art. 97 różnicuje wejście w życie poszczególnych artykułów ustawy, określając w tym zakresie różne daty. Poprawka zmierza do tego, aby art. 28 ust. 2 wchodził w życie z dniem 1 stycznia 2008 r. Nie wiem jednak, czy chodzi o to, żeby zastąpić wyrazy, ponieważ w pktcie 3...

(Głos z sali: 2006 r.)

(Głos z sali: 2008 r.)

2008 r., ale w pktcie 3 jest mowa o tym, że art. 28 w całości wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r. Nie wiem więc, czy chodzi o to, żeby zastąpić wyrazy „art. 28” wyrazami „art. 28 ust. 2”, ponieważ bez tej poprawki cały art. 28 wejdzie w życie 1 stycznia 2008 r.

(Brak nagrania)

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Jeżeli takie będzie założenie i w ten sposób tę poprawkę przyjmie Senat, to będzie ona brzmiała w ten sposób: „w art. 97 w pktcie 3 wyrazy «art. 28» zastępuje się wyrazami «art. 28 ust. 2»”.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Przewodniczący January Bień:

Proszę mówić.

**Starszy Specjalista w Departamencie Prawa Europejskiego
w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej
Magdalena Węglarz:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Termin wejścia w życie art. 28 ust. 2 wynika z tego, że Polska uzyskała dwuletni okres przejściowy na osiągnięcie poziomów zbierania oraz odzysku i recyklingu. Natomiast chciałabym zaznaczyć, że to jest okres przejściowy tylko w odniesieniu do osiągania poziomów zbierania, czyli system musi funkcjonować, ale poziom zbierania musi zostać osiągnięty od 2008 r. Dotyczy to zatem tylko tego jednego ustępu, a nie całego artykułu. Dziękuję.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję za wyjaśnienie.

Bardzo proszę, Panie Mecenasiu, o przedstawienie państwu senatorom przed głosowaniem wszystkich poprawek związanych z konsekwencją przywrócenia ust. 2 i 3 w art. 28.

Proszę bardzo.

(Brak nagrania)

Przewodniczący January Bień:

Następna poprawka dotyczy art. 33 ust. 4 pkt 7.

(Głos z sali: Poprawka redakcyjna.)

Jest to poprawka redakcyjna i jej celem jest nadanie pktowi 7 następującego brzmienia: „wskazanie, na jaki okres zawarto umowy z prowadzącymi zakłady przetwarzania”.

(Głos z sali: A nie z zakładami przetwarzania.)

Nie z zakładami przetwarzania. Jest to poprawka redakcyjna.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki? (6)

Dziękuję. Jednomyślnie za.

Następna poprawka dotyczy art. 38.

Może pan mecenas przedstawi brzmienie proponowane przez komisję, jeśli komisja to przegłosuje.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Poprawka brzmiałaby w ten sposób: „w art. 38 skreśla się wyrazy «niezwłocznie, w terminie wskazanym przez prowadzącego zakład przetwarzania»”. A zatem art. 38 będzie miał następujące brzmienie: „Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany przekazać zebrany zużyty sprzęt prowadzącemu zakład przetwarzania wpisanemu do rejestru, o którym mowa w art. 6”.

Przewodniczący January Bień:

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby coś dodać?

(Senator Janusz Bargieł: Ja chciałbym.)

Bardzo proszę, pan senator Bargieł.

Senator Janusz Bargieł:

Przepraszam bardzo, może troszkę się pogubiłem, ale skoro pan wspomniał o rejestrze, to po co ministerstwu potrzebny jest tak długi okres na stworzenie rejestru i komu to służy? Do 1 lipca 2006 r. jest przecież prawie rok czasu.

(Przewodniczący January Bień: Rozumiem, że to jest pytanie dotyczące poprzedniej poprawki. Tak?)

Dopiero teraz, skoro mowa o rejestrze, chciałbym o to zapytać, oczywiście jeżeli pan przewodniczący pozwoli, żeby ktoś odpowiedział na to pytanie. Po co aż roczne vacatio legis?

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Pani Dyrektor, bardzo proszę.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej
w Ministerstwie Środowiska**

Beata Kłopotek:

Rejestr jest prowadzony przez głównego inspektora ochrony środowiska. Ma on być prowadzony w formie elektronicznej bazy danych, tak więc potrzebne jest przygotowanie odpowiedniego oprogramowania, a wiadomo, że jeżeli to jest prowadzone przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, to obowiązuje nas ustawa o zamówieniach publicznych, a to wszystko wymaga czasu. A zatem żeby nie było problemu i żeby był odpowiedni czas na przeprowadzenie wszystkich procedur, jest propozycja, aby rejestr wszedł w życie od 1 lipca 2006 r. W związku z tym został wprowadzony taki przepis w ustawie.

Senator Janusz Bargieł:

Jeśli mogę, jeszcze zadam pytanie, które jest konsekwencją. A w jaki sposób państwo będą od 1 stycznia 2006 r. pobierali opłaty, skoro nie będzie rejestru?

**Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej
w Ministerstwie Środowiska**

Beata Kłopotek:

Opłaty rejestrowe będą pobierane dopiero w momencie rejestracji, czyli od 1 lipca. Wprowadzający, którzy obecnie działają na rynku, mają obowiązek zarejestrowania się według przepisów ustawy do 30 września 2006 r., czyli w okresie od 1 lipca do 30 września.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.

Czy pan senator już zakończył?

(*Senator Janusz Bargieł*: Tak.)

Dziękuję ślicznie.

Proszę bardzo, pan profesor.

**Kierownik Zakładu Zastosowań Metod Matematycznych
w Instytucie Systemów Inżynierii Środowiska
na Wydziale Inżynierii Środowiska na Politechnice Warszawskiej
Andrzej Kraszewski:**

Bardzo dziękuję.

Wspomagam Ministerstwo Środowiska w tworzeniu resortowego systemu informacyjnego. Panie Senatorze, przygotowanie najprostszego systemu w resorcie, w jakiegokolwiek jednostce rządowej, trwa sześć miesięcy, jeżeli się to robi ekspresowo. Potem jest jeszcze potrzebny czas na testowanie, a więc to nie jest przesadnie długi okres wprowadzania. Dziękuję.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Janina Sagatowska:

Czym się kierujemy, skreślając wyrazy „niezwłocznie, w terminie...”? Jest wskazany termin, w jakim zbierający sprzęt jest obowiązany przekazać zebrany sprzęt, a my ten zapis skreślamy. Jeden może przekazać ten sprzęt na przykład w ciągu tygodnia, drugi za rok, inny za dziesięć lat. W przepisie jest powiedziane: niezwłocznie, w terminie wskazanym przez prowadzącego zakład. My skreślamy te wyrazy i nie wiem, czym się kierujemy. W ogóle niczego nie wskazujemy, natomiast chcemy tylko zapisać, że ma przekazać. Chciałabym wiedzieć, dlaczego skreślamy te wyrazy.

Przewodniczący January Bień:

Oczywiście, Pani Senator.

Proszę bardzo, Pani Dyrektor.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej
w Ministerstwie Środowiska
Beata Kłopotek:**

Omawiamy teraz dosyć szczególną sytuację zbierających zużyty sprzęt. Z jednej strony mają oni odbierać go bezpłatnie, a z drugiej strony obejmują oni również sklepy. Mówią o tym dalsze przepisy. Tak to zostało wprowadzone w czasie prac w Sejmie, że wygląda na to, iż sklepy mają oddawać sprzęt bezpłatnie, a więc wszystkie koszty będą

ponoszone przez sklepy. Zapiszemy teraz jeszcze, że mają przekazywać niezwłocznie i w terminach wskazanych, co znaczy, że możemy to bardzo przyspieszyć i zwiększyć częstotliwość, a to oznacza dodatkowe, niepotrzebne koszty. Wiadomo, że jeżeli ktoś ma zebrany sprzęt i wykorzystał całą powierzchnię magazynową, to ma tak podpisane umowy z zakładem przetwarzania, żeby to zostało od niego odebrane. Chodzi o to, żeby nie przeregulować w drugą stronę.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.

Proszę, Panie Dyrektorze, ale bardzo króciutko.

**Dyrektor Generalny CECED Polska
Wojciech Konecki:**

Oczywiście, bardzo krótko.

Wojciech Konecki, CECED Polska.

Chciałbym państwu powiedzieć, iż bardzo długo na ten temat dyskutowaliśmy. To jest kwestia przeciwdziałania spekulacji tym towarem. Wiąże się to z różnego rodzaju opłatami produktowymi i z przetrzymywaniem. Sam znam taki przypadek. Ostatnio wstrzymano kilka ton baterii z myślą o tym, że może w przyszłości będą lepsze czasy. Tak więc jeżeli mówimy o sprawach środowiska, to wprowadzenie określenia „niezwłocznie” jest bardzo istotne, a nie oznacza to, że ktoś jest zmuszony do tego, by oddać zebrany sprzęt na drugi dzień lub w następnym tygodniu. Tak to argumentowano w sejmowej podkomisji.

Przewodniczący January Bień:

Rozumiem. Może z jednej strony pan ma rację, ale z drugiej strony Ministerstwo Środowiska stwierdza, że to było w drugim czytaniu. W pierwszym czytaniu nie było takich problemów.

Może pan profesor coś powie na ten temat, bardzo proszę.

**Kierownik Zakładu Zastosowań Metod Matematycznych
w Instytucie Systemów Inżynierii Środowiska
na Wydziale Inżynierii Środowiska na Politechnice Warszawskiej
Andrzej Kraszewski:**

Bardzo chętnie. Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

My nie wiemy, jaka będzie sytuacja: czy będzie wielkie ssanie, wielka potrzeba zbierania tego sprzętu w związku z tym, że producenci będą musieli wywiązać się z obowiązku nałożonego ustawą, czy też tego sprzętu będzie nadmiar, a nie będzie miał go kto odbierać. Zrobiliśmy na politechnice pierwsze symulacje i trudno jest powiedzieć, trudno konkludować coś pewnego.

Może być taka sytuacja – i tego boimy się najbardziej – że małe sklepy, które zgodnie z ustawą będą musiały przyjmować sprzęt tego samego rodzaju za sprzęt sprzedawany, będą musiały go magazynować na swoim terenie. Tutaj jest problem –

który bardzo nam leżał na sercu – zapewnienia dość szybkiego odbioru. Boję się, że jakiegokolwiek prawo, które będzie zakładało, że prowadzący zakłady przetwarzania nie będą musieli tego sprzętu odbierać, może działać w tym przypadku nie za dobrze.

Myślę, że w tym przepisie najważniejsze jest to, że sprzęt znajdujący się w punkcie zbiórki można oddać tylko przetwarzającemu sprzęt. W ten sposób ograniczamy wszelkiego rodzaju nadużycia związane z tym, że sprzęt mógłby nie trafiać tam, gdzie powinien.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję, Panie Profesorze.

Wysłuchaliśmy wszystkich opinii. Państwo senatorowie podejmą teraz decyzję.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki dotyczącej art. 38? (3)

Trzy osoby.

Kto jest przeciwny? (1)

Jedna osoba.

Kto się wstrzymał? (1)

Jedna osoba.

Dziękuję. Poprawka została przyjęta.

Poprawka następna dotyczy art. 41.

Bardzo proszę pana mecenasa.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Maciej Telec:

Dziękuję.

Poprawka będzie brzmiała w ten sposób: „w art. 41 pkt 1 otrzymuje brzmienie: «1) informowania, w sposób określony w art. 25 ust. 2, dokonujących zakupu sprzętu o wysokości kosztów, o których mowa w art. 25 ust. 1, jeżeli taką informację uzyskali od wprowadzającego sprzęt;»”. Dziękuję.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.

Kto z państwa senatorów chciałby coś dodać?

Nikt. Dziękuję.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki w wersji przedstawionej przez pana mecenasa? (5)

Dziękuję. Jednomyślnie za.

Poprawka do art. 44.

Proszę, Panie Mecenasiu.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Maciej Telec:

Ta poprawka będzie brzmiała w ten sposób: „w art. 44 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu: «2. Prowadzący zakład

przetwarzania jest obowiązany w pierwszej kolejności do przekazania sprawnego zużytego sprzętu do ponownego użycia»”. Dziękuję.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.

Czy strona rządowa chce wyrazić swoją opinię?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Zgadza się, rozumiem.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki? (5)

Pan senator Bargieł też, czy nie?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dziękuję. Jednomyślnie za.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie, ja tylko pytam, Panie Senatorze.

Poprawka dotycząca art. 46.

Bardzo proszę, Panie Mecenasiu.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Maciej Telec:

W art. 46 pkt 5 otrzymuje brzmienie: 5) urządzenia zapewniające oczyszczenie wód opadowych i roztopowych w stopniu określonym w art. 41, 45 i 45a ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne. Dziękuję.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby coś dodać do tej poprawki?

Jeśli nie, to przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki do art. 46? (5)

Dziękuję. Jednogłośnie za.

Proszę państwa, poprawka do art. 51 ust. 1 pkt 1.

Bardzo proszę, Panie Mecenasiu.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Maciej Telec:

Dziękuję.

Poprawka będzie brzmiała w ten sposób: w art. 51 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „zakład przetwarzania sprzętu” zastępuje się wyrazami „prowadzącego zakład przetwarzania sprzętu”. Dziękuję.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.

To nie jest poprawka merytoryczna.

Kto z państwa senatorów jest za jej przyjęciem? (5)

Państwo senatorowie?

Dziękuję. Jednomyślnie za.

To była poprawka dotycząca art. 51, teraz poprawka dotycząca art. 85.

Proszę, Panie Mecenasiu.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Maciej Telec:

Dziękuję bardzo.

Ta poprawka zmienia przepis zmieniający ustawę o finansach publicznych w ten sposób, że zastępuje dotychczas obowiązującą ustawę odesłaniem do ustawy uchwalonej w dniu 30 czerwca 2005 r., która zastąpi tę ustawę, do której odsyła art. 85 w aktualnym brzmieniu. Brzmi ona w ten sposób: art. 85 otrzymuje brzmienie: „Art. 85. W ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (...) w art. 22: a) w ust. 2 w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu: «15) z opłat, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 3 ustawy (...) o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.», b) w ust. 6 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: «4) sfinansowanie wydatków bieżących i inwestycyjnych związanych z prowadzeniem rejestru, o którym mowa w art. 6 ustawy (...) o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, oraz bazy danych o sprzęcie i zużytych sprzęcie, o której mowa w art. 15 ust. 3 tej ustawy»”. Dziękuję.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję, Panie Mecenasiu.

Kto z państwa senatorów chciałby coś dodać?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Bardzo proszę, ale króciutko. Proszę się przedstawić.

Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska w Departamencie Polityki Regionalnej i Rolnictwa w Ministerstwie Finansów

Danuta Kiepas:

Danuta Kiepas, Ministerstwo Finansów.

Ustawa o finansach publicznych nie została jeszcze podpisana przez prezydenta. W zakresie tych poprawek byliśmy przeciwni wprowadzeniu zmian do ustawy o finansach publicznych. Niezależnie od tego, jeśli mówimy o nowej ustawie o finansach publicznych, należy zwrócić uwagę na zapis art. 9 ust. 2 i 3, gdzie jest mowa o rachunkach odrębnych, rachunkach głównego inspektora ochrony środowiska, i na zapis art. 160 nowej ustawy o finansach publicznych, w którym są określone rachunki prowadzone w ramach budżetu państwa. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję ślicznie.

Bardzo proszę panią dyrektor Kłopotek.
Proszę powiedzieć, skąd te propozycje.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej
w Ministerstwie Środowiska
Beata Kłopotek:**

Poprawka, którą przedstawił pan mecenas, wynika tylko i wyłącznie z tego, że zmienia się ustawa o finansach publicznych. Przepisy dotyczące tego, że trzeba zmienić ustawę o finansach publicznych w związku z wprowadzeniem opłat rejestrowych i opłat rocznych, które są określone w art. 9 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektro-nicznym, zostały uchwalone i przyjęte przez Sejm. Owszem, Ministerstwo Finansów wyrażało swoje zdanie odrębne, ale posłowie przychylni się do stanowiska rządu, które reprezentuje minister środowiska, i te przepisy zostały przyjęte w ustawie przez Sejm.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję ślicznie.
Co na ten temat państwo senatorowie?
Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Franciszek Bachleđa-Księdźularz:

Jeżeli pan prezydent nie podpisał ustawy, to mam pytanie do Biura Legislacyjnego: jaka jest wartość tej poprawki?

Przewodniczący January Bień:

Słusznie.
Panie Mecenasie, co pan mecenas nam powie na ten temat?

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Ustawa z 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych została już uchwalona przez parlament, więc niewątpliwie jest ustawą. Nie jest to już projekt ustawy, lecz jest to ustawa. Oczywiście istnieje możliwość, że prezydent zawetuje tę ustawę, ale, jeżeli ta ustawa wejdzie w życie, to uchylą dotychczas obowiązującą ustawę o finansach publicznych. W związku z tym rzeczywiście nieuzasadnione jest nowelizowanie ustawy, która wkrótce może utracić moc w związku z tym, że wejdzie w życie nowa ustawa.

Przewodniczący January Bień:

Przychyłam się do tego.
Podejmujemy decyzję.
Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki? (4)
Dziękuję.
Kto się wstrzymał? (1)

Pan senator Bachleda-Księżdzularz, jedna osoba. Nikt nie był przeciwny.
Dziękuję ślicznie.

(Brak nagrania)

**Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej
w Ministerstwie Środowiska
Beata Kłopotek:**

Tak się składa, że na końcowym etapie procedujemy nad kilkoma ustawami przygotowanymi przez resort środowiska i nad dwiema, które bezpośrednio dotyczą odpadów. Mianowicie oprócz ustawy z 1 lipca jest również ustawa z 8 lipca, którą państwo senatorowie będziecie omawiali w komisji senackiej w czwartek. Ustawa ta także zmienia w ustawie o odpadach art. 36 ust. 14. Chodzi o to, by nie doprowadzać ostatecznie do sytuacji, w której, można powiedzieć, w jednym dniu, jeśli Sejm przyjmie poprawki Senatu, dwie ustawy będą zmieniały ten sam artykuł.

W związku z tym został dokonany przez posłów zabieg w ustawie o odpadach, która została uchwalona 8 lipca, polegający na tym, że art. 36 ust. 14 w tamtej ustawie już jest w brzmieniu, które konsumuje dotychczasowe brzmienie z ustawy z 1 lipca. Wobec tego ta zmiana staje się już niepotrzebna, ponieważ jest to skonsumowane w ustawie z 8 lipca o zmianie ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych innych ustaw. W konsekwencji, jeżeli ta zmiana byłaby przez państwa senatorów przyjęta, trzeba byłoby skreślić art. 96, ponieważ te artykuły są powiązane.

Przewodniczący January Bień:

Przyjęliśmy już poprawki do art. 44 i 46 i to jest konsekwencja.

(Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej w Ministerstwie Środowiska Beata Kłopotek: Tak.)

Dobrze, ale teraz mówimy o art. 88.

(Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej w Ministerstwie Środowiska Beata Kłopotek: Tak, o art. 88.)

(Brak nagrania)

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

To jest konsekwencja poprawki, którą komisja przyjęła poprzednio, ponieważ komisja uchyliła przepis nadający nowe brzmienie delegacji dla ministra właściwego do spraw środowiska. W związku z tym nie ma już potrzeby utrzymywania w mocy przepisu wykonawczego, który był wydany na podstawie tej delegacji. Poprawki dwunasta i trzynasta wiążą się ze sobą. Dziękuję.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki? (6)

Dziękuję. Jednomyślnie za.
I poprawka ostatnia z tego pakietu.
Bardzo proszę, Panie Mecenasiu.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

To jest poprawka do przepisu dotyczącego wejścia w życie ustawy. Zmierza ona do tego, aby art. 18–20 wchodziły w życie z dniem 1 stycznia 2006 r. Dziękuję.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.
Kto z państwa senatorów ma uwagi?
Jeśli nie ma, głosujemy, proszę bardzo.
Kto jest za przyjęciem poprawki do art. 97? (5)
Pan senator Bargieł też?
(Wypowiedź poza mikrofonem)
Dziękuję.
Kto jest przeciwny?(0)
Kto się wstrzymał? (1)
Jedna osoba. Dziękuję.
Proszę państwa, zakończyliśmy rozpatrywanie tego pakietu poprawek.
Bardzo proszę, Panie Dyrektorze, o zabranie głosu, ale krótko, z uwagi na to, że mamy przed sobą państwa propozycje.

**Dyrektor Generalny CECED Polska
Wojciech Konecki:**

Dziękuję bardzo.
Wojciech Konecki, CECED Polska.
Chciałbym na początku poprosić, wnioskować, o zmianę art. 15 przez dodanie ust. 3a mówiącego o tym, że główny inspektor ochrony środowiska określa proporcje. Rozumiem, że jeżeli jest przegłosowana poprawka dotycząca przywrócenia poziomów zbiórki, to nie będzie logiczne wprowadzenie mojej propozycji zmian. W takim razie co z proporcjami, o których mowa w art. 28 ust. 2? Wydaje mi się, że warto...
(Przewodniczący January Bień: Panie Dyrektorze, bardzo proszę nie pytać, lecz ewentualnie zgłosić poprawkę i poprosić państwa senatorów o przejęcie tej poprawki. Jeśli nie, to pana...)

Dobrze, w takim razie bardzo proszę państwa senatorów o przejęcie poprawki dotyczącej art. 17. Chcielibyśmy powrócić do idei zawartej w przedłożeniu rządowym. Chcielibyśmy skreślić treść ust. 1 i 2 i ustępowi 1 nadać brzmienie, które przedstawiliśmy państwu wraz z Krajową Izbą Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji w piśmie doręczonym do skrytek, jak i drogą e-mailową. Państwo macie ten zapis przed sobą. Mogę go odczytać:

Wykonywanie zadań określonych w art. 10 główny inspektor, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw środowiska, może powierzyć, w drodze umowy,

osobie prawnej reprezentującej wprowadzających sprzęt, którzy posiadają łącznie nie mniej niż 75% udziału w masie wprowadzanego sprzętu.

Chcemy wziąć odpowiedzialność na rejestr, chcemy też współfinansować go z naszych składek, chcemy by był przejrzysty i jak najmniej kosztowny. Chcemy też, żeby jednak pozostawić te 75% z przedłożenia rządowego, ponieważ uważamy, że to zapewnia dobrą reprezentację wprowadzających. Jeżeli nie będzie żadnej...

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.

(Dyrektor Generalny CECED Polska Wojciech Konecki: Słucham?)

Kto z państwa senatorów chciałby przejąć tę poprawkę pana dyrektora?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Pan senator Bachleđa-Księdzularz, proszę bardzo.

Senator Franciszek Bachleđa-Księdzularz:

Uważam, że to jest słuszne, natomiast miałbym pytanie do pana profesora, czy to potwierdza; tak lub nie. Czy to się mieści w systemie?

Przewodniczący January Bień:

Bardzo proszę, Panie Profesorze.

**Kierownik Zakładu Zastosowań Metod Matematycznych
w Instytucie Systemów Inżynierii Środowiska
na Wydziale Inżynierii Środowiska na Politechnice Warszawskiej
Andrzej Kraszewski:**

Bardzo dziękuję.

Zdecydowanie tak. To jest zgodne z logiką, według której producenci są odpowiedzialni za większą część tego systemu. To oni zapewnią takie funkcjonowanie tego systemu, by były jak największe koszty. *(Poruszenie na sali)*

(Głosy z sali: Najmniejsze koszty, najmniejsze.) (Wesołość na sali)

Tak, jak najmniejsze koszty, jak najmniejsze koszty.

Ustawa o zamówieniach publicznych jest ważna wszędzie tam, gdzie się generuje zysk, dlatego musi być zagwarantowane równe prawo różnych podmiotów do tego, aby zysk był generowany w sposób sprawiedliwy. W tym przypadku jest zupełnie inna logika. Chodzi tu o to, żeby były jak najmniejsze koszty, bo jeśli będą jak najmniejsze koszty, to wówczas najmniej dołożymy do każdego telewizora, do każdej pralki, bo w ostatecznym rozrachunku zapłaci za to konsument.

Tylko wtedy, gdy za jak największą część elementów tego systemu – a więc i za rejestr, który będzie dosyć drogim i bardzo ważnym elementem tego systemu – wezmą odpowiedzialność producenci, będzie on prowadzony tanio. Administracja publiczna będzie miała do niego taki sam dostęp, jaki miałyby wtedy, gdyby był on prowadzony przez nią. W tej chwili nie jest ważne, gdzie stoi serwer, w którym jest umieszczony system. W dobie sieci telekomunikacyjnych bardzo często nawet o tym

nie wiemy, że działamy, korzystając z serwera, który znajduje się w odległości kilkuset kilometrów.

Wobec tego należy bardzo mocno wesprzeć tę poprawkę. Dziękuję.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję ślicznie, Panie Profesorze.

Rozumiem, że strona rządowa również, skoro kiwnęła głową, jest za tą poprawką. Bardzo proszę, Panie Mecenasiu, o przedstawienie omawianej poprawki.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Maciej Telec:

Poprawka brzmiałaby w ten sposób: w art. 17: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: wykonywanie zadań określonych w art. 10 ust. 1 i 2, art. 12 ust. 1 oraz art. 15 ust. 2–5 główny inspektor ochrony środowiska, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw środowiska, może powierzyć, w drodze umowy, osobie prawnej reprezentującej prowadzących sprzęt, którzy posiadają łącznie nie mniej niż 75% udziału w masie wprowadzanego sprzętu, b) skreśla się ust. 2. Dziękuję.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.

Kto z państwa senatorów chciałby coś ewentualnie wnieść?

Jeśli nie ma propozycji, to przechodzimy do głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki? (5)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto się wstrzymał? (1)

Dziękuję ślicznie.

Dyrektor Generalny CECED Polska

Wojciech Konecki:

Panie Przewodniczący, dziękuję uprzejmie wszystkim senatorom za pozytywne przegłosowanie poprawki.

Jeśli mogę kontynuować, odczytam art. 21: „Wprowadzający sprzęt jest obowiązany umieszczać numer rejestrowy na fakturach i innych dokumentach sporządzanych w związku z wykonywaniem działalności gospodarczej”. Proponujemy zastąpić dwa ostatnie wyrazy, ponieważ pojęcie „wykonywanie działalności gospodarczej” jest bardzo szerokie, wyrazami „obowiązków narzuconych ustawą”. Wydaje mi się, że rząd nie miałby nic przeciwko temu...

(Przewodniczący January Bień: Proszę nie mówić za rząd.)

To jest retoryczne pytanie. Taką formułę wypracowaliśmy z rządem przez ostatni rok.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby przejąć tę poprawkę?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Pan senator Bachleda-Księżdzularz, proszę bardzo...
Rozumiem, że strona rządowa jest proszona o wypowiedź.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej
w Ministerstwie Środowiska
Beata Kłopotek:**

Generalnym założeniem art. 21, który został zmieniony w czasie prac podkomisji, było to, żeby numery rejestrowe na pewno były umieszczone na fakturach. Pojawiła się tu kwestia dotycząca tego, jak zdefiniować inne dokumenty, na których numer rejestrowy też się pojawia w związku z tym, że mamy do czynienia ze sprzętem elektrycznym i elektronicznym. Trudno mi jest się ustosunkować do tej propozycji, jeśli chodzi o to, czy spełnia ona wymogi legislacyjne, jako że nie jestem prawnikiem. Jeżeli mogłabym, to proszę pana mecenasia o wskazanie, w jaki sposób należy to zapisać, bo nie jestem do końca przekonana, że ten zapis jest właściwy.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.
Proszę bardzo, Panie Mecenasie.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Dziękuję bardzo.

Rzeczywiście to narzucone sformułowanie nie jest zbyt szczęśliwe. Rozumiem, że intencja jest taka, by zawęzić obowiązek dotyczący umieszczania numerów rejestrowych tak, aby były one umieszczane nie na wszystkich fakturach i innych dokumentach sporządzanych w związku z wykonywaniem działalności gospodarczej przez te podmioty. Chodzi o działalność gospodarczą wykonywaną w związku z...

(Dyrektor Generalny CECED Polska Wojciech Konecki: ...ustawą.)

...ustawą. Być może w ten sposób...

(Dyrektor Generalny CECED Polska Wojciech Konecki: Faktury mogą zostać, jest okej, ale działalność gospodarcza jest tak szerokim...)

Przewodniczący January Bień:

Ja panu nie udzieliłem głosu. Teraz ma głos pan mecenas.
Bardzo proszę.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Rozwiązanie byłoby takie: w art. 21 po wyrazach „działalności gospodarczej” dodaje się wyrazy „o której mowa w art. 6”, ponieważ art. 6 zawiera katalog działalności wykonywanej w związku z tą ustawą.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.

Czy strona rządowa wnosi coś do tej formy zapisu?

**Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej
w Ministerstwie Środowiska**

Beata Kłopotek:

Jest okej.

(Brak nagrania)

Senator Franciszek Bachleda-Księdzularz:

To jest lepsze, w związku z tym trzeba to tak przyjąć.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję ślicznie.

Czyli głosujemy nad wersją przedstawioną przez pana mecenasa.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (5)

Dziękuję. Jednomyślnie... Nie.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Kto się wstrzymał? (1)

Przepraszam, dobrze. Pan senator Bargieł się wstrzymał, rozumiem.

Dziękuję ślicznie, wszystko jest okej, dziękuję serdecznie.

Czy jeszcze ktoś z państwa chciałby zabrać głos w sprawie poprawek?

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Dobrze, to może po kolei. Pan dyrektor skończy, a potem poprosimy pana.

I jeszcze panią.

Bardzo proszę.

Dyrektor Generalny CECED Polska

Wojciech Konecki:

Jeśli można, to skończę. Notabene przedstawione to zostało w piśmie skierowanym do państwa, podpisanym przez kilka izb reprezentujących wiele przemysłów. Nie tylko firm, ale i przemysłów.

Chciałbym teraz odnieść się do art. 22 ust. 1 pkt 3. Bardzo prosimy o wykreślenie punktu dotyczącego masy sprzętu. Uważamy, że to niepotrzebnie podroży koszty całego systemu. Do niczego to nie jest potrzebne. Chciałbym państwa poinformować, że i tak będziemy przekazywać informację o masie do głównego rejestru. Nie jest potrzebne dołączanie tej informacji do produktu, ponieważ informacja taka będzie potrzebna może za dziesięć lat, kiedy produkt się zużyje. Informacja zamieszczana na opakowaniu bądź w instrukcji już nie będzie potrzebna. To jest pierwszy argument.

Drugi argument. Jest mnóstwo małych produktów elektrycznych, w przypadku których dołączenie informacji o masie – na przykład dotyczy to żarówki, siedząca koło

mnie pani prezes może to poświadczyć – będzie bardzo uciążliwe, a nie ma ku temu żadnych przesłanek ekonomicznych.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję, Panie Dyrektorze.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby przejąć tę poprawkę? Pan senator Łęcki i pan senator Bachleda-Księdzularz. Pan senator Łęcki był pierwszy, a więc proszę bardzo, Panie Senatorze.

Chciałbym teraz wysłuchać strony rządowej.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej
w Ministerstwie Środowiska
Beata Kłopotek:**

Artykuł ten mówi o obowiązku przekazywania użytkownikom informacji przez wprowadzających sprzęt. Myślę, że argument dotyczący tego, że nie jesteśmy w stanie umieścić informacji na żarówce, nie jest najlepszy, bo każda żarówka i tak znajduje się w opakowaniu. I tak trzeba będzie zamieścić inne informacje, a informacja o masie sprzętu nie zajmuje wiele miejsca. Chodzi o to, aby była zamieszczana informacja dla użytkowników dotycząca tego, z jaką masą, z jaką ilością sprzętu mają do czynienia.

Z drugiej strony musimy informować użytkowników, że na nasz kraj został nałożony obowiązek – i musimy zachęcać do wykonywania tego obowiązku –dotyczący zbierania co najmniej 4 kg zużytego sprzętu na mieszkańca. Zostało to zatem wprowadzone tylko jako informacja dla użytkowników, dla nas wszystkich. Wielokrotnie dyskutowano nad tym w podkomisji. Państwo posłowie przychyłili się do tego, by ten przepis pozostał jako przepis o charakterze informacyjnym dla użytkowników. Apelowalibyśmy o to, żeby go pozostawić.

Przewodniczący January Bień:

Rozumiem, że rząd opowiada się za utrzymaniem pktu 3 dotyczącego masy sprzętu.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Rozumiem, dziękuję.

Przechodzimy do głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za podtrzymaniem pktu 3?

(Głos z sali: Ale jest wniosek.)

Nie szkodzi, kto jest za podtrzymaniem pktu 3?

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Głos z sali: Błąd legislacyjny.)

Za pozostawieniem zapisu: masy sprzętu.

(Głos z sali: Nie, dopuść legislatora.)

Dobrze, przepraszam.

Proszę bardzo.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Dziękuję bardzo.

Odczytam propozycję poprawki: w art. 22 w ust. 1 skreśla się pkt 3.

Dziękuję.

Przewodniczący January Bień:

Dobrze, dziękuję.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (4)

3 osoby?

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Głos z sali: 4 osoby.)

4 osoby, tak.

Kto jest przeciwny? (1)

I 1 osoba się wstrzymała. Dziękuję.

(Brak nagrania)

**Dyrektor Generalny CECED Polska
Wojciech Konecki:**

Tak, tak, jestem tutaj i zgłaszam propozycje w imieniu wielu przedstawicieli różnych przemysłów. Nie dlatego, że jestem jakiś szczególny i chcę często zabierać głos, ale po prostu skumulowałem głosy wielu przedstawicieli przedsiębiorstw i izb.

(Przewodniczący January Bień: Proszę bardzo przedstawić.)

Chcielibyśmy, żeby w art. 97 w ust. 2 dołączyć do listy artykułów, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2006 r., również art. 26 ust. 1. Chodzi o informacje dla recyklera. Absolutnie zgadzamy się z dostarczeniem informacji dla recyklera w ciągu siedmiu dni, ale musimy mieć rok na opracowanie odpowiednich informacji o naszych produktach. Mówimy tu o milionach modeli. Informacje o tych modelach, de facto, musielibyśmy przedstawić w ciągu siedmiu dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Zdaję sobie sprawę, że rząd może stwierdzić, iż mamy dwanaście miesięcy od dnia wprowadzenia nowego typu sprzętu, ale jeżeli jest mowa o całym starym sprzęcie, to nie możemy na przykład przyjąć, iż sprzęt sprzed trzech lat jest sprzętem nowym. Prawdopodobnie Inspekcja Handlowa nie uznałaby, iż ten sprzęt, wprowadzony trzy, cztery lata czy pięć lat temu, jest nowy. Zgodnie z ustawą, tak jak ją odczytujemy, musielibyśmy dostarczyć informacje o sprzęcie w terminie siedmiu dni od dnia wejścia w życie tej ustawy. Według mnie...

Przewodniczący January Bień:

Dobrze, Panie Dyrektorze. Czy rozmawiał pan z kimś z państwa senatorów na temat przejęcia tej poprawki?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Czy państwo senatorowie zgłaszają się do przejścia tej poprawki?
Proszę bardzo, pan senator Bachleda-Księdzularz.

Senator Franciszek Bachleda-Księdzularz:

Mam pytanie do przedstawiciela Biura Legislacyjnego. Czy ta poprawka jest sensowna, jak to się mówi, czy wynika z całości ustawy jako takiej?

Przewodniczący January Bień:

Bardzo proszę.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Dziękuję bardzo.

Poprawka dotyczy art. 26 ust. 1, który nakłada obowiązek opracowania informacji dotyczącej ponownego użycia i przetwarzania zużytego sprzętu, i zmierza do tego, aby ten obowiązek wszedł w życie z dniem 1 października 2006 r. Legislacyjnie wyglądałoby to w ten sposób, że w art. 97 w pkt 2 ustawy należałoby dopisać ten artykuł do katalogu przepisów, które wchodzi w życie z datą 1 października 2006 r. Dziękuję.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.

No, teraz ja nie rozumiem. Chodzi o wejście w życie art. 26 ust. 1, tego mówiącego o informacji dotyczącej recyklingu, czyli, Panie Mecenasiu, też poprawka do art. 26?

(Głos z sali: Nie, chodzi tylko o wejście w życie.)

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Art. 97.

(Głos z sali: Nie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.)

(Przewodniczący January Bień: Rozumiem, wiem, o co chodzi.)

Chodzi o to, żeby obowiązek, który wynika z art. 26 ust. 1 nie wszedł w życie z dniem wejścia w życie całej ustawy – a ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia – ale został odroczony do dnia 1 października 2006 r. Taki jest sens tej poprawki.

(Głos z sali: UKIE ma jeszcze uwagi.)

Przewodniczący January Bień:

Rozumiem.

Proszę bardzo, UKIE.

**Starszy Specjalista w Departamencie Prawa Europejskiego
w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej
Magdalena Węglarz:**

Dziękuję.

Urząd Komitetu Integracji Europejskiej sprzeciwia się tej poprawce, dlatego że i tak jesteśmy już spóźnieni z implementacją dyrektywy. Należy natomiast rozumieć te przepisy w ten sposób, że od momentu wejścia w życie ustawy, jeśli zostanie wprowadzony nowy model, nowy typ sprzętu na rynek, będzie dwanaście miesięcy na to, by producent, czyli wprowadzający, przekazał informację recyklerowi. To nie działa wstecz.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Nie, to dotyczy tylko tego sprzętu, który będzie wprowadzony w przyszłości. Dziękuję.

Przewodniczący January Bień:

Przepraszam, czy dobrze rozumiem, że zamiast dnia 1 lipca państwo proponują 1 października 2006 r., tak?

**Starszy Specjalista w Departamencie Prawa Europejskiego
w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej
Magdalena Węglarz:**

Nie, my się sprzeciwiamy wszelkim...

Przewodniczący January Bień:

Ale, nie, chwileczkę. Chcę się od pani dowiedzieć, czy przesunięcie terminu z dnia 1 lipca, bo o to pytał pan senator Bachleda-Księżdzularz, na 1 października 2006 r. będzie się wiązało z tym, że będziemy mieć jakieś komplikacje związane z Traktatem Akcesyjnym, podpisanymi umowami, czy nie?

**Starszy Specjalista w Departamencie Prawa Europejskiego
w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej
Magdalena Węglarz:**

De facto tak, ponieważ jesteśmy już spóźnieni z implementacją dyrektywy. Ta ustawa powinna wejść w życie w zeszłym roku. Jesteśmy o rok spóźnieni. Wszczęte jest przeciwko nam przez Komisję Europejską postępowanie, które jest obecnie na etapie administracyjnym, i jeśli nie będziemy implementować, mogą być zastosowane sankcje karne.

Przewodniczący January Bień:

Rozumiem.

Czy ktoś z państwa senatorów – po tej wymianie zdań – chce przejąć poprawkę?
(Głos z sali: Narażając się Unii Europejskiej.)

Nie ma zgłoszeń. Dziękuję ślicznie.

Proszę, Panie Dyrektorze, przedstawić następną propozycję poprawki.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Jeśli pan ma jeszcze jakąś propozycję poprawki, to bardzo proszę, bo jak nie, to już, jak widzę, kolega się szykuje.

(*Głos z sali:* Koleżanka.)

**Dyrektor Generalny CECED Polska
Wojciech Konecki:**

Tak, mam, ale nie wiem, czy państwo w ogóle wiecie, co to... Dobrze, zabezpieczenie finansowe...

(*Przewodniczący January Bień:* Bardzo proszę zatrzymać komentarze dla siebie, Panie Dyrektorze, bo odbiorę panu głos i zakończymy działalność.)

Tak, dobrze, zatrzymuję.

W art. 97 w ust. 2 chcielibyśmy dodać informację o zabezpieczeniu finansowym, bo literalnie czytając tę ustawę, wychodzi na to, że zabezpieczenie finansowe należy wnieść już po terminie wejścia w życie ustawy, a powinno to obowiązywać tylko firmy zarejestrowane.

Przewodniczący January Bień:

Bardzo proszę stronę rządową o przedstawienie stanowiska.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej
w Ministerstwie Środowiska
Beata Kłopotek:**

Państwo senatorzy przyjęli poprawkę w czasie tego posiedzenia, dotyczącą tego, że przepisy art. 18–20 wchodzi w życie od 1 stycznia 2006 r. Jak wiadomo, wejdzie w życie rejestr, a warunkiem zarejestrowania przedsiębiorców jest to, że przedstawią, iż albo należą do organizacji, albo wnieśli zabezpieczenie finansowe. A zatem aby mogli to wcześniej uczynić i wpisać się do rejestru z dniem 1 lipca, nie możemy zapisać, że ten przepis zacznie obowiązywać od 30 września, bo do 30 września przedsiębiorcy mają się już zarejestrować. Przepisy te muszą wejść w życie wcześniej.

Przewodniczący January Bień:

Rozumiem, Pani Dyrektor. Dziękuję ślicznie.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby przejąć tę poprawkę? Nie widzę zgłoszeń. Dziękuję.

Proszę, pan zgłaszał się wcześniej.

Bardzo proszę, proszę się przedstawić.

Potem pani, a jeszcze później pan. Bardzo proszę o skrótove wypowiedzi.

**Sekretarz Generalny
Stowarzyszenia Producentów Kosmetyków i Chemii Gospodarczej
Janusz Andryszak:**

Janusz Andryszak ze Stowarzyszenia Producentów Kosmetyków i Chemii Gospodarczej.

Bardzo dziękuję za możliwość wypowiedzi.

Chciałbym zwrócić się z postulatem do Wysokiej Komisji o uzupełnienie brzmienia art. 97 pkt 1 o następujące wyrazy: art. 22 oraz art. 23 ust. 1. Chodzi o wprowadzenie odpowiedniego *vacatio legis* na oznakowanie sprzętu przez wprowadzającego oraz wywiązanie się z obowiązku dołączenia informacji dotyczącej zakazu umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami i tak dalej. Chodzi o to wszystko, co jest zawarte w pktach 1–3 w ust. 1 w art. 22.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa...

(*Sekretarz Generalny Stowarzyszenia Producentów Kosmetyków i Chemii Gospodarczej Janusz Andryszak*: Jeśli można, chciałbym uzasadnić, Panie Przewodniczący.)

Proszę bardzo krótko.

**Sekretarz Generalny
Stowarzyszenia Producentów Kosmetyków i Chemii Gospodarczej
Janusz Andryszak:**

W przypadku zachowania trzydziestodniowego *vacatio legis*, co wynika z terminu wejścia w życie ustawy, przepis ten będzie martwy, dlatego że przedsiębiorcy nie będą w stanie wypełnić tego obowiązku, szczególnie jeśli chodzi o grupę drugą: małogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego, która została rozszerzona o rodzaj oznaczony numerem trzynastym: pozostałe małogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego. W dyrektywie nie było na ten temat informacji, albowiem tam takiej grupy nie wymieniono. Chciałbym bardzo gorąco prosić pana przewodniczącego o przyjęcie tego postulatu.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby przejąć zgłoszoną poprawkę?

(*Głos z sali*: Biuro Legislacyjne...)

Nie, na razie pytam, czy ktoś z państwa senatorów chce przejąć poprawkę.

(*Głos z sali*: Sprzecznosc z ustawą.)

Pan senator Bachleđa-Księdzularz, proszę.

Senator Franciszek Bachleđa-Księdzularz:

Panie Przewodniczący, uważam, że wiele z tych poprawek jest bardzo sensownych, natomiast wymagają one większej naszej pracy wespół z legislatorami. Wydaje mi się, że brak jest zrozumienia istoty poprawek jako takich. Rzecz często odnosi się do sprzętu starego, będącego już na rynku, w przypadku którego niemożliwe jest wykonanie pewnych zadań narzuconych ustawą, a takie żądania mogłyby się pojawić tylko w stosunku do nowego sprzętu.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję ślicznie, Panie Senatorze.

Według Biura Legislacyjnego zaproponowana poprawka jest sprzeczna z już przyjętą poprawką.

Bardzo proszę, Panie Mecenasiu.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Przedstawiono mi tę poprawkę przed chwilą, więc trudno mi się do niej odnieść kompleksowo. Wydaje mi się, że przynajmniej częściowo jest już ona uwzględniona w ustawie, ponieważ przepis przejściowy zawarty w tej ustawie – art. 94 – stanowi, że przepisów art. 23 ust. 1 i 2 oraz art. 41 pkt 1 i 3 nie stosuje się do sprzętu wprowadzonego przed dniem 14 sierpnia 2005 r. W związku z tym ten przepis odsuwa w czasie obowiązek nałożony na przedsiębiorców, o którym mowa w art. 23 ust. 1, dotyczący znakowania sprzętu oznakowaniem, którego wzór jest określony w ustawie. Dziękuję.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję.

Czy te wyjaśnienia Biura Legislacyjnego są wystarczające dla pana senatora Bachledy-Księdzularza?

Bardzo proszę, Panie Senatorze...

(*Senator Franciszek Bachleda-Księdzularz*: Prosiłbym, ponieważ mamy mało czasu...)

Nie, czasu mamy dużo, Panie Senatorze, co najmniej do godziny 24.00, tak więc nie ma żadnego problemu.

(*Głos z sali*: Do godziny 20.00.)

Do godziny 20.00.

Bardzo proszę.

Senator Franciszek Bachleda-Księdzularz:

Nie, nie, Panie Senatorze, nie o to mi chodzi. Proszę słuchać zawsze do końca, bo dopiero na końcu rozumie się sens. Jestem polonistą i wiem, kiedy ludzie rozumieją wypowiedź.

Proponowałbym rzecz następującą, gdyby pan przewodniczący to zaaprobował, jako że to są sprawy istotne z punktu widzenia naszego interesu, że tak powiem, interesu producentów i przedsiębiorców działających na rynku. Chodzi o to, abyśmy mogli to dopracować, żeby to się znalazło w pakiecie komisyjnym, bo wtedy będzie szansa, by poprawkę utrzymać w czasie głosowania. Dopracowalibyśmy to spokojnie i dopiero wtedy umieścili w wykazie – nie wiem, jak to zrobić z technicznego punktu widzenia – żebyśmy potem mogli przyjąć to jako poprawkę komisji, dopracowaną przez nas. Nie możemy jej teraz znaleźć w zestawieniu poprawek, ale pamiętalibyśmy, że będzie to poprawka wniesiona przeze mnie czy przez jednego z członków komisji jako pokłosie pracy na dzisiejszym posiedzeniu.

Chciałbym o to prosić, bo inaczej nie jestem w stanie popierać słusznych poprawek, ponieważ do końca nie mam pewności, czy one są spójne z innymi poprawkami już przez nas wniesionymi, czy, jak to się mówi, trzymają się całego systemu. Brakuje mi teraz tego odniesienia. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Jak pan widzi, pracujemy z dużą uwagą i roztropnością nad wszystkimi propozycjami, które tutaj dzisiaj zostały przedstawione na posiedzeniu. Nawet nad propozycjami tych poprawek, które w ogóle nie były zgłoszone, dyskutujemy i staramy się zrobić wszystko, by ustawa nabrała takiego kształtu, który zadowoli wszystkich. Myślę, że czas, który mamy, możemy przeznaczyć na dyskusję na ten temat. Biuro Legislacyjne będzie decydowało o tym, czy możemy zgłosić te poprawki w formie przedstawionej przez pana senatora, z uwagi na to, że jeśli nie przyjmujemy ich dzisiaj, to będzie możliwe tylko ich przedstawienie w trakcie dyskusji plenarnej. Są tylko dwie ewentualności, Panie Senatorze. Dziękuję.

Proszę bardzo, UKIE.

**Starszy Specjalista w Departamencie Prawa Europejskiego
w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej
Magdalena Węglarz:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Chciałbym zauważyć, że wszystkie poprawki, które zmierzają do odroczenia terminu wejścia w życie poszczególnych przepisów ustawy, narażają nas na odpowiedzialność w stosunku do Unii Europejskiej i na wszczęcie postępowania ze strony Komisji Europejskiej.

Jeśli chodzi o poprawki dotyczące oznakowania sprzętu, to są one o tyle istotne, że dotyczą wspólnego rynku. Wszystkie towary mogą swobodnie krążyć po całej Wspólnocie Europejskiej i wszystkie państwa członkowskie przyjmują datę 14 sierpnia 2005 r. jako datę graniczną, jeśli chodzi o oznakowanie poszczególnych produktów. Jeśli wyłamiemy się w tym zakresie, to będzie to prowadzić do zakłóceń na wspólnym rynku, ponieważ produkty wyprodukowane w Polsce de facto nie będą miały stosownego oznaczenia i nie będą wypełniały nałożonego obowiązku w punktach, do których trafiają, czyli w innych państwach członkowskich. Tak więc zalecałabym szczególną ostrożność, jeśli chodzi o obowiązek dotyczący oznakowania, bo to ma wpływ na wspólny rynek. Dziękuję.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję ślicznie.

Może poproszę o ostateczną wypowiedź pana mecenasa, bardzo proszę.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Dziękuję bardzo.

Trudno mi się odnieść merytorycznie do tej poprawki. Chciałbym wskazać jeszcze raz, że propozycja poprawki, o której mowa, zmierzającej do odroczenia wejścia w życie art. 22 i art. 23 ust. 1, częściowo jest skonsumowana w art. 94, ponieważ przepis ten stanowi, że do sprzętu wprowadzonego przed dniem 14 sierpnia 2005 r. nie stosuje się między innymi art. 23 ust. 1 i 2. W związku z tym sprzęt wyprodukowany czy też wprowadzony na rynek przed tą datą, nie musi być oznaczony oznakowaniem w sposób określony w ustawie i w załączniku do ustawy. Dziękuję.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję, Panie Mecenasiu.

Rozumiem, Panie Senatorze, że istnieje możliwość zgłoszenia tego w trakcie debaty plenarnej, z tym że chciałbym doprowadzić do tego, aby było jak najmniej takich poprawek, żebyśmy przygotowali ustawę i dzisiaj poświęcili jej więcej czasu z uwagi na to, że na posiedzeniu komisji w trakcie debaty plenarnej może nie być aż tyle czasu na to, by dopracować te poprawki w sposób zadowalający pana senatora. Dlatego myślę, że dobrze byłoby, gdybyśmy ewentualnie doprowadzili do tego dzisiaj, pozostawili tę poprawkę, a pan senator ją zgłosił w trakcie dyskusji plenarnej.

Proszę bardzo.

Senator Franciszek Bachleda-Księdzularz:

Zgadzam się z panem przewodniczącym komisji. Zależy mi na tym, żeby w zapisie z dzisiejszego posiedzenia w protokole znalazło się stwierdzenie, że często jest tak – i tu przepraszam państwa, do których teraz to powiem – że legislatorzy proponują zapisy, które technicznie są bardzo sprawne i dobre, i słuszne z punktu widzenia prawa europejskiego, ale niezgodne z interesem naszego przemysłu. Takich spraw mieliśmy już kilkanaście, ciągle poprawialiśmy, ale potem były utyskiwania, narzekania i tak dalej.

Wymaga to czasu, żebyśmy mogli sprawdzić, jak rzeczywiście jest. Ja nie jestem w stanie w krótkim czasie odnieść się do propozycji poprawek, stwierdzić, czy to współgra z całością złożonej ustawy. Chodzi mi o to, żeby chronić naszych przedsiębiorców w tym względzie, bo po to zostaliśmy wysłani do Senatu, tak uważam. Chciałbym, aby zostało zapisane, że ta poprawka, ewentualnie przeze mnie zgłoszona i podpisana przez innych senatorów, jest pokłosiem naszej dzisiejszej dyskusji na tym posiedzeniu. Dlatego powinna ona, moim zdaniem, uzyskać potem poparcie senatorów w głosowaniu, jeżeli tak z mojej wypowiedzi będzie wynikało.

Na tym zależałoby mi najbardziej, bo, powtarzam, tego typu praca nie ma sensu, ponieważ nie jesteśmy w stanie tego sprawdzić. Narażamy się na takie półpełne wypowiedzi pana z Biura Legislacyjnego oraz ostre wypowiedzi przedstawicieli rządu, którzy proponują pewne zapisy, oczywiście słuszne z ich punktu widzenia, a my mamy to rozsądzić. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję. Zgadzam się z panem senatorem.

Bardzo proszę, jeszcze pani. Pan prezes rezygnuje.

Proszę się przedstawić.

**Przedstawiciel Philips Lighting Poland SA
Narcyza Barczak-Araszkiwicz:**

Narcyza Barczak-Araszkiwicz. Jestem pełnomocnikiem firm producentów źródeł światła: Philips Lighting Poland, Osram i General Electric Company Polska.

Chciałabym prosić o uwzględnienie propozycji poprawki dotyczącej art. 97 pkt 3. Poprawka polegałaby na wykreśleniu wyrazów „art. 89”. Chciałabym powiedzieć, że art. 89 dotyczy ustawy o opłacie produktowej, której regulacje dotyczą źródeł światła. Utrzymanie wyrazów „art. 89” w art. 97 ustawy, o której mówimy, będzie oznaczało, że źródła światła będą podlegały dwóm ustawom. Konsekwencje tego są następujące.

Po pierwsze, na naszą branżę jako na jedyną z branż objętych ustawą o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym będą nałożone w okresie przejściowym, to jest do 1 stycznia 2008 r., zadania dotyczące zbiórki, w sytuacji gdy żadnej innej branży to nie dotyczy. Po drugie, budzi to wątpliwości tej natury, czy jest to równe traktowanie branż. Nie jestem specjalistą, ale wydaje mi się, że jest niekonstytucyjne.

Następna sprawa. Wobec takiego zapisu branża źródeł światła nie będzie korzystała z *vacatio legis*, które jest wskazane w dyrektywie, to znaczy, że branże wymienione w ustawie o zużytych sprzęcie elektrycznym na mocy dyrektywy mają *vacatio legis*, jeśli chodzi o poziomy zbiórki, do 1 stycznia 2008 r., natomiast branża źródeł światła jako jedyna nie będzie z tego korzystała. Moim zdaniem, jest tu sprzeczność z dyrektywą.

Kolejny element jest taki, że ustawa ta dotyczy przedmiotowo tego samego zakresu, a niektóre kwestie są uregulowane w inny sposób, wobec czego będzie to powodowało konflikty. Podam przykład. Branża źródeł światła przygotowuje się obecnie do powołania organizacji odzysku. Czy ta organizacja odzysku ma być powołana zgodnie z ustawą produktową, czy zgodnie z ustawą o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym? Są różne uregulowania dotyczące między innymi kapitału zakładowego. Na podstawie jednej ustawy wymagany jest 1 milion zł, a na podstawie drugiej ustawy wymaga się 5 milionów zł. To jest tylko jeden przykład.

Uprzejmie proszę zatem o rozważenie kwestii skreślenia wyrazów „art. 89” i ustalenia w sposób jasny, że branża źródeł światła z momentem wejścia w życie ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym będzie podlegała wyłącznie tej ustawie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję ślicznie.

Bardzo proszę panią dyrektor Kłopotek o przedstawienie stanowiska rządu w tej sprawie.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Ekologicznej
w Ministerstwie Środowiska**

Beata Kłopotek:

Jeśli chodzi o ustawę o obowiązkach przedsiębiorców, która funkcjonuje od 2002 r., wydaje mi się, że jej przepisy są korzystne dla branży sprzętu elektrycznego,

w odniesieniu do lamp wyładowczych. Już wcześniej mogli państwo podjąć te działania i nie wydaje mi się słuszne, żeby w momencie, kiedy państwo już rozwijają system zbierania i przetwarzania tych odpadów, nagle robić wyłom i wykreślać te przepisy z ustawy o obowiązkach przedsiębiorców. Teraz nagle byłyby dwa lata przerwy i potem na nowo trzeba byłoby tę działalność rozpocząć w 2008 r. A co do okresów przejściowych mogę powiedzieć tylko w ten sposób, że to jest prawo państwa członkowskiego, które nie do końca musi być wykorzystywane. Tak więc sprzeczności pomiędzy dyrektywą a tymi ustawami nie widzę.

Przewodniczący January Bień:

Dziękuję, Pani Dyrektor.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby przejąć tę poprawkę?

(*Senator Franciszek Bachleda-Księdzularz: Mam pytanie.*)

Proszę bardzo, pan senator Bachleda-Księdzularz.

Senator Franciszek Bachleda-Księdzularz:

Przepraszam, to pytanie, Panie Przewodniczący, powinienem był zadać trochę wcześniej. Czy ma pan informację dotyczącą tego, czy ta ustawa została skierowana do komisji gospodarki?

(*Głos z sali: Naszej nie.*)

Przewodniczący January Bień:

Do naszej nie.

Senator Franciszek Bachleda-Księdzularz:

A szkoda, bo to są bardzo istotne kwestie gospodarcze. W związku z tym myślę, że można byłoby się zwrócić z apelem do pana przewodniczącego komisji gospodarki, żeby nas wsparł, mnie ewentualnie, w tych działaniach. Tak byśmy to rozwiązali, bo naprawdę to są sprawy, których nie jesteśmy w stanie...

Przewodniczący January Bień:

Panie Senatorze, bardzo przepraszam, że przerywam, ale proszę się z tym zwrócić do pana senatora Markowskiego. Tam mają dwadzieścia ustaw. Bardzo prosiłbym, aby pan senator zwrócił się do pana senatora Markowskiego i poprosił go o zajęcie się tą sprawą, bo myślę, że nikt z nas tego nie uczyni.

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

Rozumiem, że nikt z państwa senatorów nie przejmuje tej poprawki.

Dziękuję państwu za ożywioną dyskusję.

Chciałbym teraz przejść do głosowania nad ustawą wraz z przyjętymi poprawkami.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem ustawy wraz z poprawkami? (6)

Pan senator Bargieł też.

(Senator Janusz Bargieł: Też, też.)

Dziękuję ślicznie. Jednomyślnie za.

Proponuję, aby pani senator Klepacz była sprawozdawcą tej ustawy.

Czy są inne propozycje?

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Głosujemy czy nie?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie ma propozycji.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, popieramy, dziękuję.

Dziękuję państwu serdecznie. Dziękuję za ożywioną dyskusję i za pomoc, za wszystkie sprawy.

Panu profesorowi Kraszewskiemu dziękuję za to, że nas wspierał i wyjaśniał nam określone kwestie.

Dziękuję przedstawicielom resortu. Dziękuję wszystkim za aktywny udział. Dziękuję ślicznie.

Zamykam posiedzenie komisji.

(Koniec posiedzenia o godzinie 18 minut 16)

Kancelaria Senatu

Opracowanie: Danuta Legwant-Wziątek

Publikacja: Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Administracyjne, Dział Wydawniczy

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851